

BIURO PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO

spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

ul. 3 Maja 9a, 80-802 Gdańsk ♦ tel./fax.: (0-58) 302 23 45 ♦ bpp_gd@wp.pl ♦ NIP 583-000-24-33

STUDIUM

UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW

ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

GMINY CZARNA DĄBRÓWKA

Tom II

Kierunki zagospodarowania przestrzennego

tekst pierwotny: uchwała Nr IV/26/2002 Rady Gminy Czarna Dąbrówka z dnia 30 grudnia 2002 r., zmieniona uchwałą nr XXIV/195/05 Rady Gminy Czarna Dąbrówka z dnia 30 marca 2005 r. w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Czarna Dąbrówka.

Ustalenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Czarna Dąbrówka dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy (Gmina Czarna Dąbrówka) dotyczące zmiany tekstu (treści dodane lub zmienione) oznaczone ramką w kolorze zielonym.

Gdańsk, 2005r.

Gdańsk, grudzień 2014 r.

Spis treści

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	4
Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów.....	6
ZAŁOŻENIA OGÓLNE DO KIERUNKÓW ROZWOJU PRZESTRZENNEGO GMINY.....	6
Prognoza rozwoju demograficznego.....	8
Prognoza rozwoju budownictwa mieszkaniowego.....	9
Kierunkowy system obsługi ludności.....	10
Rozwój turystyki i rekreacji.....	12
Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy.....	19
Obszary rozwojowe w strukturze przestrzennej i ich predyspozycje.....	19
Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk.....	25
KIERUNKI KSZTAŁTOWANIA STRUKTURY PRZYRODNICZEJ GMINY.....	25
Obszary i obiekty proponowane do objęcia ochroną.....	25
Ogólne zasady polityki przestrzennej w zakresie ochrony środowiska.....	31
Formy zainwestowania na terenie Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi".....	34
Kształtowanie systemu osnowy ekologicznej.....	34
Ochrona pomników przyrody.....	36
Ochrona zasobów wodnych.....	36
Ochrona obszarów Natura 2000.....	38
Ochrona gruntów rolnych i leśnych.....	38
Obszary leśnej przestrzeni produkcyjnej.....	39
Kierunki działań w zakresie ochrony dóbr kultury.....	39
KIERUNKI OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO.....	39
Kierunki planowanych działań.....	39
Zasady ochrony konserwatorskiej.....	41
Zasady ochrony elementów krajobrazu cennych kulturowo.....	42
Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.....	44
KOMUNIKACJA.....	44
INFRASTRUKTURA TECHNICZNA.....	46
Zaopatrzenie w wodę.....	46
Odprowadzenie ścieków.....	49
Ciepłownictwo.....	51
Energetyka elektryczna.....	52
Zaopatrzenie w gaz.....	53
Telekomunikacja.....	53
Mała energetyka.....	53
Odpady komunalne.....	54
Gospodarka wodami opadowymi.....	54
Obszary rozmieszczenia odnawialnych źródeł energii.....	56
Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym ...	57
Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.....	58
Koncepcja polityki przestrzennej państwa w odniesieniu do regionu gdańskiego (pomorskiego), w tym do gminy Czarna Dąbrówka.....	58
Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju 2030.....	58a
"Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego" jako wyraz polityki przestrzennej samorządu województwa - na obszarze gminy Czarna Dąbrówka – na podstawie informacji i wniosków Zarządu Województwa Pomorskiego.....	59
położenie w strukturze przestrzennej województwa.....	60
rola w sieci osadniczej.....	60
komunikacja o znaczeniu ponadlokalnym.....	61

infrastruktura techniczna o znaczeniu ponadlokalnym.....	61
ochrona środowiska kulturowego.....	61
ochrona środowiska przyrodniczego.....	62
zadania samorządu województwa.....	63
Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.....	64
Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.....	65
Wskazania ogólne.....	
Sukcesywność zagospodarowywania:.....	
Zasady sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.....	
Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.....	68
Obszary rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.....	
Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej w tym wyłączone z zabudowy.....	
Obszary leśnej przestrzeni produkcyjnej.....	
Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych.....	71
Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.....	72
Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych	73
Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji.....	74
tereny wymagające przekształceń i rehabilitacji.....	
Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.....	75
Inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.....	76
Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.....	77
BIBLIOGRAFIA I MATERIAŁY WYJŚCIOWE.....	75

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Problematykę studium określa artykuł 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zagadnienia kierunków wyspecyfikowane są w ustępie 2 artykułu 10.

Brzmi on następująco:

2. W studium określa się w szczególności:

- 1) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów;
- 2) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;
- 3) obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk;

- 4) obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- 5) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- 6) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
- 7) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;
- 8) obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2.000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej;
- 9) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
- 10) kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
- 11) obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych
- 12) obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochrony;
- 13) obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271);
- 14) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;
- 15) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
- 16) inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

2a. Jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu; w studium ustala się ich rozmieszczenie.

KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

ZAŁOŻENIA OGÓLNE DO KIERUNKÓW ROZWOJU PRZESTRZENNEGO GMINY

Głównym celem działań zdefiniowanych w “Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego” jest osiągnięcie takiego poziomu życia w gminie, który będzie zapewniał jej mieszkańcom i przyjezdnym zaspokojenie potrzeb we wszystkich dziedzinach życia – potrzeb materialnych i kulturowych- przy zachowaniu

zasady zrównoważonego rozwoju.

Zrównoważony rozwój (według ustawy “Prawo ochrony środowiska”) jest rozwojem społeczno-gospodarczym, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia jak i przyszłych pokoleń.

Cel ten wymaga kształtowania zrównoważonego i harmonijnego rozwoju gospodarczego opartego na istniejącym potencjale środowiska naturalnego, środowiska kulturowego i obecnym zainwestowaniu, a także – na inicjatywie i zaangażowaniu społeczności gminy i jej samorządu.

Aspiracje gminy generują potrzeby, do których zalicza się:

- uzyskanie warunków zamieszkania charakteryzujących się wskaźnikiem min 20,0 m² powierzchni użytkowej przypadającej na jednego mieszkańca, oraz podniesieniem standardu technicznego i wyposażeniem mieszkań w kompletne urządzenia sanitarne,
- wyrównanie poziomu wyposażenia technicznego wszystkich szkół w kierunku osiągnięcia poziomu równego poziomowi warunków kształcenia w miastach,
- zwiększenie dostępności do szeroko pojętej bazy usług,
- modernizacja dróg i realizowanie proekologicznej polityki transportowej i komunikacyjnej,
- harmonijny rozwój systemów zaopatrzenia w wodę oraz systemów unieszkodliwiania ścieków,
- wdrażanie skutecznych systemów gospodarki odpadami,
- proekologiczna modernizacja istniejących obiektów zaopatrzenia w ciepło,
- rozwój niekonwencjonalnych, ekologicznych źródeł energii,
- rozbudowa systemu zaopatrzenia w gaz,
- zachowanie i wspieranie rewitalizacji zabytkowych obiektów i obszarów,
- obejmowanie ochroną prawną najbardziej cennych elementów dziedzictwa kulturowego,
- pielęgnowanie walorów krajobrazów historycznych (Kaszuby),
- turystyczna promocja i udostępnienie obszarów i obiektów cennych kulturowo,
- wypracowanie skutecznych metod pozyskiwania użytkowników obiektów zabytkowych w celu ich turystycznego wykorzystania,
- popularyzacja szlaków turystycznych, nawiązujących do tematyki kulturowej,
- promowanie i wdrażanie proekologicznych zasad zagospodarowania na terenach o wysokiej różnorodności przyrodniczej,
- ochrona, minimalizacja dewastacji zasobów przyrodniczych,
- dążenie do przywrócenia równowagi przyrodniczej na terenach zdewastowanych, zdegradowanych,
- odpowiednie przygotowanie zespołów i obiektów przyrodniczych do pełnienia funkcji turystyczno – wypoczynkowej oraz innych przewidywanych funkcji,
- inwentaryzacja zasobów przyrodniczych gminy,
- edukacja ekologiczna społeczeństwa,
- poprawa jakości użytkowej i ekologicznej wszystkich wód powierzchniowych,
- ustanowienie obszarów ochronnych dla GZWP i wprowadzenie odpowiednich ograniczeń w użytkowaniu terenów w zasięgu zbiorników,
- realizacja programu zalesień w dostosowaniu do potrzeb ochrony zasobów wodnych,

- badanie monitoringowe wód powierzchniowych i podziemnych,
 - wzmocnienie odporności biologicznej i przywrócenie równowagi ekologicznej ekosystemom leśnym na gruntach porolnych,
 - dostosowanie lasów do potrzeb turystyki i rekreacji.
- * wykorzystanie potencjału eksploatacyjnego zasobów kruszyw naturalnych.

PROGNOZA ROZWOJU DEMOGRAFICZNEGO

Po przeanalizowaniu dostępnych danych statystycznych w zakresie dynamiki rozwoju ludności, ruchu naturalnego, migracji i kształtowania się struktury wieku można stwierdzić, że:

- I. w badanym okresie (1996 ÷ 2001 r.) odnotowuje się wzrost liczby ludności wynikający głównie z przyrostu naturalnego,
- II. saldo migracji pozostaje nadal ujemne, chociaż odpływ ludności z gminy w ostatnich latach maleje,
- III. przyrost naturalny ludności (jeden z głównych czynników wzrostu liczby ludności w gminie) był dodatni, chociaż z nieznaczną tendencją malejącą,
- IV. w klasyfikacji struktur wiekowych ponad 30 % mieszkańców gminy jest w wieku przedprodukcyjnym (przeciętna w powiecie bytowskim 30,0 %), a więc w grupie struktur młodych, co rokuje prężność biologiczną teraz oraz w przyszłości,
- V. odsetek osób wieku produkcyjnego (58,0 %) jest nieco niższy od przeciętnej w powiecie. Udział młodszych roczników wieku produkcyjnego 18 - 44 lat tzw. grupa mobilna, stanowi ok. 41,0 % ogółu ludności gminy, a więc znaczną grupę osób stanowiących podaż miejscowych zasobów siły roboczej.

odsetek osób wieku poprodukcyjnego (11,4 %) jest korzystnie nieco wyższy od średniego w powiecie bytowskim (10,6 %).

Dotychczasowy rozwój gminy oraz fakt, że gmina charakteryzuje się młodą strukturą wieku, co pozwala przyjąć, że nie będzie małał potencjał demograficzny gminy i w związku z tym można spodziewać się tu łagodniejszego spadku przyrostu naturalnego, który był i będzie w najbliższych latach głównym czynnikiem wzrostu liczby mieszkańców terenów wiejskich woj. pomorskiego, w tym również gminy Czarna Dąbrówka.

Przyjęta aktywizacja terenów wiejskich w zakresie rozwoju rolnictwa, turystyki i rekreacji oraz w obrębie terenów oddziaływania komunikacji poprzez lokalizowanie tam inwestycji związanych z potencjalną podażą miejsc pracy pozwala przyjąć, że migracja zbliżona będzie do przeciętnej z badanego okresu 1992 ÷ 2000r.

Przy tak założonych trendach liczba ludności gminy w perspektywie r. 2016 może kształtować się na poziomie około 6000 – 6100 osób – oznacza to przyrost o około 200 - 300 osób w stosunku do liczby ludności według stanu z 2001r. tj. 5808 osób.

Prognozowana sieć osadnicza na terenie gminy Czarna Dąbrówka kształtować się może następująco:

- miejscowości do 100 mieszkańców:
Świącchowo, Łupawsko, Kartkowo, Mikorowo, Brzezinka, Osowskie, Kłosy, Kotuszewo,
- miejscowości o liczbie 100 - 200 mieszkańców:
Wargowo, Bochowo, Glińnica, Podkomorzyce, Mydlita, Nożynko, Otnoga, Rokitki,
- miejscowości o liczbie 200 - 400 mieszkańców:
Jerzkowice, Kleszczyniec, Mikorowo, Rokiciny, Karwno, Unichowo,
- miejscowości o liczbie 400 - 1000 mieszkańców:
Nożyno, Kozy, Jasień, Rokity,
- miejscowości o liczbie powyżej 1000 mieszkańców:
Czarna Dąbrówka.

PROGNOZA ROZWOJU BUDOWNICTWA MIESZKANIOWEGO

Z przeprowadzonej analizy w zakresie sytuacji mieszkaniowej na terenie gminy Czarna Dąbrówka wynika, że do adaptacji można przyjąć całość istniejących zasobów mieszkaniowych, zakładając, że w miarę potrzeb będą się modernizowały. Przez "modernizację" rozumie się poprawę stanu technicznego obiektu, możliwość jego rozbudowy, dobudowy i przebudowy, a także podniesienie jego walorów estetycznych.

Potencjalne potrzeby terenowe dla budownictwa mieszkaniowego prognozowano w oparciu o przyjęte założenie, że poprawa warunków mieszkaniowych mieszkańców gminy będzie następować:

- poprzez rozgęszczenie w istniejących, adaptowanych zasobach mieszkaniowych,
- realizację nowej zabudowy dla aktualnych mieszkańców gminy wraz z uwzględnieniem wzrostu liczby ludności w gminie.

W oparciu o powyższe założenie poziom zaspokojenia potrzeb mieszkańców gminy w zakresie mieszkalnictwa kształtować się będzie następująco:

- istniejące zasoby mieszkaniowe :
przyjmując poprawę warunków mieszkaniowych, tj. rozgęszczenie – w istniejących zasobach mieszkaniowych zamieszkiwać będzie:

- w zabudowie wielorodzinnej, jednorodzinnej i siedliskowej około 5150 osób – wg przyjętego wskaźnika 18 m^2 powierzchni użytkowej na 1 osobę.
- potencjalne potrzeby na tereny realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej:
 - dla zaspokojenia potrzeb pozostałych ok. 660 osób – aktualnych mieszkańców gminy – potrzeba około 130 mieszkań (działek) określonych wg przyjętego wskaźnika 20 m^2 powierzchni użytkowej na 1 osobę.
 - dla zaspokojenia potrzeb przyszłych mieszkańców gminy, tj. około 200 – 300 osób, potrzeba około 40 działek (mieszkań) przyjmując wskaźnik j.w.

Szacunkowe zapotrzebowanie terenu na realizację zabudowy mieszkaniowej kształtować się będzie na poziomie 17,0 – 19,0 ha.

Do obliczenia przyjęto min. $1\,000 \text{ m}^2$ na 1 działkę, (dla zabudowy rezydencjonalnej min. $2\,000 \text{ m}^2$ na 1 działkę).

KIERUNKOWY SYSTEM OBSŁUGI LUDNOŚCI

Ze szczegółowej analizy stanu istniejącego, możliwości gminy i potrzeb poprawy jakości życia w zakresie infrastruktury społecznej wynika, że przyszłościowy system obsługi ludności rozwijać się będzie następująco:

- **ośrodkiem gminnym** (centrum administracyjno – usługowym) pozostanie nadal wieś Czarna Dąbrówka zapewniając mieszkańcom wsi i gminy właściwą ich obsługę.

Utworzenie tu placówki oświatowej szczebla ponadgminnego (Liceum Ogólnokształcące, Liceum Zaoczne dla dorosłych i Studium Policealne) stworzy młodzieży szansę do nauki bez uciążliwych dojazdów do ośrodków w Bytowie, Lęborku i Słupsku, podniesie także rangę samego ośrodka gminnego.

Pożądanym jest dalsze kształtowanie centrum w obrębie terenów rozwojowych miejscowości gminnej, gdzie należy koncentrować nowe różnorodne usługi (wraz z miejscami parkingowymi) uzupełniając zestaw usług już istniejących.

- **ośrodkiem uzupełniającym** będzie wieś Nożyno - drugi po wsi gminnej rejon znacznej koncentracji usług elementarnych (podstawowych), w tym placówek oświatowych tj. Szkoły Podstawowej i Publicznego Gimnazjum.

Pożądanym jest uzupełnienie ilości usług w obrębie terenów rozwojowych wsi oraz w powiązaniu z istniejącą i projektowaną zabudową mieszkaniową.

- **ośrodek obsługi rekreacyjno – turystycznej** w Jasieniu oparty na istniejącym potencjale środowiska naturalnego (kompleksy leśne, jezioro Jasień o pow. ok. 590 ha), środowiska kulturowego (obiekt sakralny z XVII w, pozostałości podworskie), obecnego zainwestowania turystyczno-rekreacyjnego oraz koncentracji istniejących usług elementarnych (szkoła podstawowa, poczta, klub, obiekty sportowe, cmentarz).

Pożądane dalsze uzupełnienie usług o odpowiednim standardzie, nastawionych na kompleksową obsługę hotelową, gastronomiczną, informacyjną, ofertę imprez kulturalno-rozrywkowych, sportowych i turystycznych.

- **w pozostałych wsiach** na terenie gminy możliwe jest uzupełnienie ilości i rodzaju usług w zależności od potrzeb ich mieszkańców.

W każdej wsi obrębowej istnieje możliwość realizacji usług na terenach rozwojowych wsi oraz w powiązaniu z istniejącą i projektowaną zabudową mieszkaniową.

- z przeprowadzonej analizy w poszczególnych grupach urządzeń usługowych **sygnalizuje się następujące potrzeby:**
 - szczególnie dla jednostek S_1 w Nożynie, Rokitach – wydaje się celowe powiększenie istniejących działek do wielkości określonych następującym orientacyjnym normatywem:
 - S_1 - 0,2 - 0,28 ha (bez świetlicy i ze świetlicą),
 - S_1 - 0,22 - 0,30 ha (bez świetlicy i ze świetlicą).
 - zarezerwowanie około 2,0 – 2,5 ha powierzchni terenu na ewentualną budowę nowego obiektu gimnazjum w Czarnej Dąbrówce,
 - możliwość budowy nowych obiektów handlowych i gastronomicznych w powiązaniu z istniejącą i noworealizowaną zabudową mieszkaniową – w formie obiektów wbudowanych, dobudowanych oraz lokalizowanych w obrębie terenu wskazanego w studium jako rozwojowy dla poszczególnych wsi obrębowych,
 - szczególnie pożądana jest budowa nowych obiektów jako urządzeń towarzyszących zagospodarowaniu turystycznemu w rejonach rozwoju rekreacji i turystyki, szlaków turystycznych i głównych tras komunikacyjnych,
 - zorganizowania na terenie gminy urządzonych terenów sportowych – lokalizowanych we wsiach: Unichowo, Jerzkowice, Mikorowo, Rokity, Karwno – o orientacyjnej pow. 0,5 - 1,0 ha.,
 - wydaje się również celowe, by wzbogacić istniejącą ofertę urządzeń sportowych o dodatkowe obiekty np. zespół boisk wielofunkcyjnych, zespół boisk do gier małych, korty tenisowe, mini golf (który dla zainstalowania 18-tu stanowisk wymaga około 0,30 ha powierzchni terenu), ścieżki zdrowia – lokalizowane w terenach rozwoju turystyki i rekreacji jako urządzenia towarzyszące istniejącemu zagospodarowaniu,
 - sygnalizuje się potrzebę organizowania rekreacji dla stałych mieszkańców gminy wszędzie tam gdzie istnieją sprzyjające warunki (zbiornik wodny) stwarzające możliwości zorganizowania zespołu plażowo - kąpieliskowego z plażą trawiastą, placem zabaw dla dzieci, terenami urządzeń sportowych ewentualnie przywodnych. Zespół plażowo - kąpieliskowy winien być bezpieczny, wyposażony w

urządzenia sanitarne, kosze na śmieci oraz np. miejsca do grillowania, punkt gastronomiczno - handlowy, i inne

- Potencjalne możliwości rozwoju usług ponadlokalnych takich jak: rzemiosło usługowe, produkcyjne, przetwórstwo rolno-spożywcze itp. wiążą się z obszarami dostępności komunikacyjnej dróg wojewódzkich:
 - nr 210 na odcinku Słupsk – Czarna Dąbrówka – Unichowo,
 - nr 211 na odcinku Żukowo – Kartuzy, Sierakowice – Puzdrowo – Czarna Dąbrówka i dalej w kierunku Nowej Dąbrówki połączenie z drogą krajową nr 6,
 - nr 212 na odcinku Bytów – Unichowo – Czarna Dąbrówka – i dalej w kierunku Osowa Lęborskiego, połączenie z drogą woj. Nr 214 w kierunku do Łeby.

Kierunkowy system obsługi ludności na tle sieci osadniczej przedstawiono graficznie na załączonym schemacie.

ROZWÓJ TURYSTYKI I REKREACJI

Gmina Czarna Dąbrówka jest gminą posiadającą ogromne predyspozycje do tego, aby rozwijać się przede wszystkim **turystycznie**.

Jest to wynik jej szczególnych walorów środowiskowych oraz korzystnego położenia pod względem komunikacji, co zwiększa szanse poznania tej pięknej gminy nie tylko w kraju, ale i za granicą państwa. Układ drogowy jest miękko kształtowany, bardzo naturalny, wpasowany w krajobraz i dopasowany do charakteru gminy.

Turystyka i rekreacja winna stać się w gminie Czarna Dąbrówka jedną z dziedzin gospodarki wspomagającej budżet gminy.

Istnieją tu znaczne możliwości:

- lokalizowania nowych form zagospodarowania rekreacyjnego, dochodowych dla gminy niż popularne tu letniska indywidualne, (ośrodki wypoczynkowe, pensjonaty itp.),
- możliwości przekształcania istniejących siedlisk na funkcje letniskowe i rekreacyjne,

- lokalizacja obozowisk wodnych, terenów biwakowych,
- lokalizacja moteli, zajazdów w rejonie dogodnej dostępności komunikacyjnej,
- rozwoju agroturystyki – nowej formy wypoczynku realizowanej w obrębie wiejskiego gospodarstwa – zasługuje ona na szczególną uwagę, bowiem gmina Czarna Dąbrówka posiada dobre warunki dla jej rozwoju.

Turystyka w gminie Czarna Dąbrówka to pojęcie, które należy rozumieć bardzo szeroko. Szczególnie, iż położona jest w bliskości **pięciu Parków Krajobrazowych**. Bogactwo środowiskowe gminy daje możliwość wprowadzenia różnych form wypoczynku takich jak: turystyka piesza, rowerowa, samochodowa, konna, wodna, wędkarstwo sportowe, jeździectwo sportowe, sporty wodne, rekreacja, ośrodki wypoczynkowe, letniska, gospodarstwa agroturystyczne- bazujące na rolnictwie ekologicznym. Należy dążyć do tego, aby cała gmina rozwijała się ekologicznie- rolnictwo, infrastruktura, przemysł i rzemiosło nieuciążliwe dla środowiska.

Gmina ta może stać się dużą konkurencją dla gmin ościennych kwalifikujących się jako turystyczne. Południową część gminy obejmuje Park Krajobrazowy Dolina Słupi. Plan jego ochrony zakłada, że **głównym węzłem turystycznym ma być wieś Soszyce-** (położona w gminie Bytów) tuż przy południowej granicy gminy Czarna Dąbrówka. Soszyce dają początek szlakom turystycznym, pieszym, przyrodniczym.

Na terenie gminy rolę węzłów integracji komunikacyjnej turystyki z drogą międzyregionalną lub regionalną obsługującą Park od zewnątrz mają pełnić **Czarna Dąbrówka i Jasień**. Natomiast Jezioro Jasień już stało się centrum turystyczno- wypoczynkowym całej gminy.

Wydaje się też celowe, by wieś obrębowa Jasień była wzmacniana o kompleksowe, usługi związane z turystyką tworząc w ten sposób silny ośrodek rekreacyjno – turystyczny. Ośrodek, który byłby ogólnodostępną bazą – hotelową, gastronomiczną, informacyjną, różnorodnych terenowych urządzeń sportowych, przyrodniczych, imprez kulturalno-rozrywkowych. Obsługiwałyby uczestników pobytów wypoczynkowych, wypoczynku świątecznego (weekendowego) oraz innych form np. turystyki kwalifikowanej (pieszej, rowerowej, kajakowej i innej).

Jako uzupełniające formy zagospodarowania rekreacyjnego proponuje się lokalizację następujących ogólnodostępnych obiektów rekreacyjnych:

- pensjonaty,

- schroniska (lokalizowane np. przy szlakach turystycznych),
- obozowiska wodne,
- camping, tereny biwakowe.

Aby turystyka mogła się rozwijać i prawidłowo funkcjonować w całej gminie należy przewidzieć kompleksowe wobec całej sieci elementy zagospodarowania turystycznego: schroniska młodzieżowe, kwatery prywatne, gospodarstwa agroturystyczne, miejsca biwakowania, wypożyczalnie sprzętu (rowerowego, kajakowego, sportowego), całe zaplecze obsługi tejże turystyki, gastronomia, hotelarstwo, urządzenia obsługi komunikacji.

Elementy te mogą być lokalizowane na terenach predysponowanych pod funkcję rekreacyjną, które wyznaczone są na rysunku studium obok terenów predysponowanych pod funkcję agroturystyczną, produkcyjno-przetwórczą i zabudowę rezydencjonalną.

Punktami informacji turystycznej powinny być miejscowości Czarna Dąbrówka i Jasień, ze względu na swe położenie i istniejącą już bazę usługową. Jako ośrodki wspomagające proponujemy Nożyno i Kozy.

Dla określenia projektowanych form zagospodarowania rekreacyjnego i turystycznego proponuje się następujące wskaźniki wykorzystania terenu:

1. Ośrodki wypoczynkowe

- o charakterze zabudowy trwałej (użytkowanie całoroczne lub w sezonie przedłużonym)
- min. 100 m₂ powierzchni terenu na 1 miejsce rekreacyjne, optymalna wielkość obiektu 100 - 200 miejsc;
- o charakterze zabudowy nietrwałej (domki campingowe z terenami biwakowymi)
- 200 m₂ powierzchni terenu na 1 miejsce rekreacyjne, optymalna wielkość obiektu 100 - 200 miejsc;

2. Pensjonaty (min. 7 pokoi do wynajęcia)

- min. 100 m₂ powierzchni terenu na 1 miejsce rekreacyjne;

3. Letniska indywidualne

- min. 1000m₂ powierzchni terenu na 1 działkę, optymalna wielkość zespołu 15 - 20 działek;

4. Motel, zajazd

- 100 - 125 m₂ powierzchni terenu na 1 miejsce rekreacyjne, optymalna wielkość obiektu 30 - 100 miejsc;

5. Stanica wodna

- 100 - 125 m² powierzchni terenu na 1 miejsce rekreacyjne, optymalna wielkość obiektu 50 - 100 miejsc;
- 6. Obozowiska wodne (najprostszy obiekt na szlaku)
 - 80 m² powierzchni terenu na 1 miejsce rekreacyjne, optymalna wielkość obiektu 50 miejsc;
- 7. Camping (trwale ogrodzony, strzeżony, umożliwiający pobyt, nocowanie i przygotowanie posiłków)
 - min. 100 m² powierzchni terenu na 1 miejsce rekreacyjne, optymalna wielkość obiektu 100 miejsc;
- 8. Tereny biwakowe (teren niestrzeżony, ogrodzony prowizorycznie, najprostsze urządzenia sanitarne i punkt poboru wody pitnej)
 - min. 200 m² powierzchni terenu na 1 miejsce rekreacyjne, optymalna wielkość obiektu 50 - 200 miejsc.

W gminie zauważa się pewien niedosyt szlaków turystycznych, a istniejące obrały kierunek płn.- pd. Ze względu na ciekawą bazę kulturową gminy proponujemy wprowadzenie kolejnych **szlaków turystycznych** wiodących właśnie przez miejscowości o szczególnych walorach kulturowych, oraz przez najciekawsze jeziora i rzeki:

- szlak dworków i parków – prowadzi przez następujące miejscowości: Kartkowo – Unichowo – Nożyno – Kleszczyniec – Podkomorzyce – Karwno – Nowe Karwno – Wargówko – Wargowo – Drażkowo – Mikorowo – Kozy – Kozin -Rokitki – Rokicki Dwór – Rokity – Owczarnia – Mydlita – Kłosa – Otnoga.
- szlak jezior – prowadzi przez: Kartkowo – jezioro Długie – jezioro Unichowskie – jezioro Nożynko – rozlewiska z jeziorkami na północy jeziora Trzebież – jezioro Trzebież – Nożyno – jezioro Skotawsko Małe – jezioro Skotawsko Duże – jezioro Lipieniec – jezioro Pomysko – jezioro Dworcowe.
- szlak rzeki Łupawy: w powiązaniu ze szlakiem niebieskim i międzynarodową trasą rowerową: z Kozina na południowy- zachód, przez rzekę, szlakiem międzynarodowym, szlakiem niebieskim przy rzece Łupawie w kierunku zachodnim do szlaku dworsko – parkowego.

Szlaki te łączą się z istniejącymi, tworząc małe i większe pętle, dając możliwość wyboru turyście kierunku swej wędrówki. Na przecięciach szlaków z drogami konieczne jest wyznaczenie miejsc obsługi komunikacji, a nawet zaplecza gastronomicznego oraz wypożyczalni sprzętu turystycznego.

Obecnie, wypoczynek w gminie odbywa się w sezonie letnim oraz w weekendy w ośrodkach wypoczynkowych i letniskach.

Gospodarstwa agroturystyczne dają możliwość wypoczynku całorocznego, co za tym idzie, całorocznego źródła dochodu. Jazda konna, kuligi, ogniska, sylwester i sporty zawsze mogą przyciągnąć wielu chętnych. Jest to stosunkowo nowa forma rekreacji stwarzająca właścicielom gospodarstw rolnych możliwości osiągnięcia dodatkowych dochodów.

Działalność agroturystyczna polega na świadczeniu szerokiego wachlarza usług na terenach wiejskich.

Rozwój agroturystyki warunkowany jest następującymi czynnikami:

- naturalnymi walorami i zasobami danego środowiska jak: krajobraz, lasy, jeziora, rzeki, gleby, klimat, zwierzęta, roślinność, charakter zajęć rolniczych,
- materialnymi zasobami dziedzictwa kulturowego, np. zabytki, zachowana malowniczość osad wiejskich wraz z ich krajobrazowym otoczeniem, itp.,
- "duchowym" dziedzictwem kultury np. język (gwara) i jego wytwory, legendy, zespoły regionalne, zwyczaje i obyczaje charakterystyczne dla danego środowiska.

Kreując rozwój agroturystyki należy dążyć do tworzenia odpowiedniej bazy:

- **noclegowej** o zróżnicowanym standardzie (np. możliwość wynajęcia całego domu, pokoje gościnne w gospodarstwie, noclegów w stodole, schronisk dla młodzieży itp.),
- **żywieniowej** opartej o produkcję zdrowej żywności (np. posiłki w domach prywatnych, wyspecjalizowanych obiektach gastronomicznych, sieć sklepów),
- **usługowej** - tj. całego systemu usług jak np. poczta, banki, biblioteka, wypożyczalnie sprzętu, możliwość korzystania z różnorodnej oferty urządzeń sportowych, przyrodnych i rekreacyjnych,
- a także **informacyjnej** - tj. właściwej reklamy (w postaci np. zunifikowanych tablic informacyjnych ustawionych przy głównych ciągach komunikacyjnych, informatorów, folderów, broszur) promującej rozwój tej formy turystyki na terenie gminy.

Rozwój agroturystyki to szansa na dodatkowe dochody dla wielu mieszkańców wsi, a także sposób na wzrost zatrudnienia i zmniejszenie istniejącego w gminie bezrobocia.

Mieszkalnictwo w gminie i jego rozwój związany jest ściśle z rozwojem turystyki i z jej obsługą. To fundament gospodarstw agroturystycznych, ściśle powiązanych z rolnictwem i produkcją żywności ekologicznej. Mieszkalnictwo w połączeniu z nowoczesnym rolnictwem na pewno będzie kształtować się przy obszarach ciekawych, nasyconych turystyką. Będzie to zaplecze gospodarcze turystyki. Jest tu możliwość wykształcenia się dużych gospodarstw rolnych wspomaganych dotacjami z Unii Europejskiej.

Dużą powierzchnię gminy, pokrywają lasy - 54% terenu, przy 4% terenu gminy pokrytego jeziorami. Natomiast w Parku Krajobrazowym tereny lasów to 74% terenu.

Ze względu na zasobność lasów w zwierzyinę łowną proponuje się wprowadzenie **myślistwa zorganizowanego międzynarodowego** z pełnym wachlarzem usług towarzyszących. Należy zapewnić bazę noclegową oraz gastronomiczną, wypożyczalnię sprzęt myśliwski, może handel oferujący akcesoria myśliwskie.

Czarna Dąbrówka posiada również tereny wolne od inwestycji. Charakteryzuje je różnorodna rzeźba terenu, malowniczość, czyste powietrze, otoczenie lasów. Stanowią one atrakcyjne obszary dla lokalizacji **pól golfowych**.

Najbardziej atrakcyjne są pola golfowe położone na zróżnicowanym terenie z płaskimi stokami, między lasami z rzadkim drzewostanem lub grupami drzew i naturalnymi przeszkodami (cieki wodne, stawy, oczka wodne), wąwozami i wzgórzami. Wielkość pola zależy od liczby odcinków uderzeniowych ("dołków") i ich długości (odstępu "wybicia" od "dołka").

Jest to kolejna możliwość przyciągnięcia turystów. W rejonie Gdańska istnieją już trzy tego typu inwestycje o charakterze ogólnopolskim z ambicjami golfu międzynarodowego.

Dzięki małemu zainwestowaniu na terenie gminy możliwe jest wprowadzenie i rozwój innych **sportów elitarnych** które wymagają dużego obszaru pod zainwestowanie. Może to być krykiet, polo. Kreuje się tu możliwość stworzenia przedsięwzięcia na szeroką skalę na

bazie sportów elitarnych. Wiąże się to z zapewnieniem doskonałej obsługi w zakresie hotelarstwa, gastronomii, rozrywki, obsługi i handlu oraz całego zaplecza gospodarczego.

KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY

OBSZARY ROZWOJOWE W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ I ICH PREDYSPOZYCJE

Obszarami rozwojowymi w strukturze przestrzennej gminy Czarna Dąbrówka są tereny przeznaczone pod:

- zabudowę mieszkaniową,,
- zabudowę agroturystyczną,
- zabudowę wypoczynkową,
- zorganizowaną działalność inwestycyjną,
- zabudowę przemysłową nieuciążliwą.

Nowe tereny mieszkaniowe wraz z towarzyszącymi jej usługami nieuciążliwymi, przewidyje się na mniejszą lub większą skalę w każdej wsi obrębowej. Największe zapotrzebowanie na tereny mieszkaniowe występuje w miejscowościach: Czarna Dąbrówka, Rokiciny, Rokity, Jasień, Łupawsko. Wsie te są ośrodkami największego wzrostu ludnościowego, dlatego też tutaj została wyznaczona najbardziej znacząca ilość terenów rozwojowych. W każdej miejscowości istnieje także możliwość lokalizowania zabudowy poza obszarami rozwojowymi, jako uzupełnienie bądź kontynuacja istniejącego zainwestowania wiejskiego.

Zabudowa agroturystyczna na terenach już zainwestowanych możliwych do zaadaptowania na funkcję agroturystyczną np. obszary zabudowań dawnych PGR-ów oraz w wyniku przekształceń istniejących, jak i lokalizacji nowych (także poza obszarami oznaczonymi jako rozwojowe) siedlisk rolniczych.

Zabudowa wypoczynkowa na terenach zainwestowanych możliwych do adaptacji na funkcję wypoczynkową np. tereny i zabudowa dworców, lub tereny niezainwestowane – rozwojowe wsi (na terenie Parku Krajobrazowego należy przestrzegać jego wytycznych),.

Zorganizowana działalność inwestycyjna jest możliwa na terenach, gdzie przewiduje się możliwość dużych, kompleksowych inwestycji takich jak pola golfowe w powiązaniu z zapleczem usługowym (baza noclegowa, gastronomia, rozrywka, wypożyczalnia sprzętu, basen), zakłady produkcyjne – przetwórcze.

Zabudowa przemysłowa nieuciążliwa jako uzupełnienie w sferze gospodarczej gminy, szczególnie dla funkcji mieszkaniowej i rekreacyjnej, oraz w sferze finansowej. Na terenach już zainwestowanych w budynkach możliwych do adaptacji na te cele, szczególnie w zabudowaniach dawnych PGR-ów lub w podobnych dawniej służących tym celom. Na terenach nowego zainwestowania (oprócz terenów Parku Krajobrazowego), nie zagrożonych utratą walorów krajobrazowych, jako kontynuacja wcześniejszego zainwestowania przemysłowego, tworząc w ten sposób zagłębie przemysłowe gminy. Terenami predysponowanymi pod funkcję produkcyjno- przetwórczą są np. tereny między miejscowością Czarna Dąbrówka a Jerzkowicami oraz tereny na wschodzie Jerzkowic (na terenie Parku). Tereny między Czarną Dąbrówką, a Podkomorzycami po południowej stronie drogi nr 211, również są predysponowane pod funkcję przemysłową. Stacje benzynowe i punkty obsługi komunikacyjnej należy lokalizować przy głównych ciągach komunikacyjnych.

W uzasadnionych przypadkach, za którymi będą przemawiały względy kompozycyjne, krajobrazowe, komunikacyjne oraz wyposażenie w infrastrukturę, lokalizacja nowego zainwestowania będzie dopuszczalna poza terenami rozwojowymi, ale w bezpośrednim sąsiedztwie tych terenów lub w sąsiedztwie terenów już zainwestowanych.

W każdym przypadku poza terenami rozwojowymi dopuszcza się lokalizację siedlisk rolniczych (zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych).

Kierunek rozwoju zainwestowania poszczególnych wsi ma **uszanować historyczny układ ruralistyczny**. Obszary nowo zainwestowane będą rozciągać się wzdłuż ciągów komunikacyjnych, jednakże nie w oderwaniu od zwartej zabudowy miejscowości, mają

koncentrować się przy jeziorach - szczególnie zabudowa letniskowa. Nowa zabudowa typu siedliskowego może występować na obszarach rolnych lub leśnych.

W "Studium..." terenem predysponowanym dla rozwoju bazy obsługującej turystykę kwalifikowaną jest obszar enklawy leśnej na północ od Jasienia w powiązaniu z wsią Będzieszyn, pod warunkiem, że nie będzie potrzeby wydobywania złóż z tego terenu. Zasadą przewodnią jest, aby przy zainwestowaniu nowych terenów nie zapominać o jednoczesnej ich ochronie, prowadząc rozwój umiarkowany, a na terenie Parku ograniczony.

W przyszłości istnieje możliwość powstania pasma rozwojowego, kształtującego się wzdłuż drogi 211 – Podkomorzyce – Czarna Dąbrówka, gdyż jedynymi terenami rozwojowymi Podkomorzyc są tereny położone na ich południu i wschodzie. Praktycznie taka sama sytuacja pojawiła się w Czarnej Dąbrówce przy założeniu koncepcji dwóch obwodnic tej miejscowości. Obszarami rozwojowymi miejscowości Czarna Dąbrówka są tereny niezainwestowane, a jeszcze mieszczące się w ścisłym centrum utworzonym z wytrasowania obwodnic. Reszta obszarów rozwojowych tej miejscowości to tereny mieszczące się poza strefą ścisłego centrum, są nimi tereny na wschodzie, gdzie możliwe jest utworzenie kolonii miejscowości, oraz tereny zachodnie Czarnej Dąbrówki, gdzie wzdłuż drogi 211 możliwy jest rozwój miejscowości. Koncepcja poprowadzenia **dwóch obwodnic** jest ważna w strukturze funkcjonalno – przestrzennej tej miejscowości. Przede wszystkim dzięki takiemu układowi dróg poprawia się układ komunikacyjny, wraz z parametrami technicznymi dróg, jakie powinny posiadać drogi wojewódzkie w świetle właściwych przepisów. Po drugie zainwestowanie w centrum Czarnej Dąbrówki może być należycie rozwiązane, a uzyskane tereny pozwolą uzupełnić istniejące zagospodarowanie o nowe obiekty.

Kierunki rozwoju poszczególnych wsi w oparciu o istniejące uwarunkowania będą kształtowały się następująco:

Czarna Dąbrówka- tereny na południowym- zachodzie od drogi 211, na wschodzie miejscowości jako odrębne kolonie, możliwy również rozwój na południe krzyżujących się obwodnic.

Podkomorzyce- tereny na południu, oraz na północy.

Kleszczyniec- tereny na południu, przy rozwiązaniu komunikacji lokalnej, obsługującej ten teren.

Nożyno- wzdłuż ciek w wodnego i drogi lokalnej w kierunku i w powiązaniu z Nożynkiem.

Nożynko- na południu wsi, jako kierunek rozwoju wsi- wschód.

Unichowo- kierunek rozwoju wsi na południowy- wschód , oraz na północy drogi nr 210 jako kolonia wsi.

Kartkowo- na południe jako kontynuacja istniejącej zabudowy.

Jasień- na południu oraz północy wsi nie w oderwaniu od istniejącej zabudowy. Na terenie między Będzieszynem, a drogą Kłosa – Jasień, teren predysponowany dla lokalizacji bazy obsługującej turystykę kwalifikowaną.

Jerzkowice- tereny przy głównej drodze Jerzkowic jako uzupełnienie i kontynuacja zabudowy, teren na wschodzie, zachodzie i północy (np. jako predysponowany pod funkcję przetwórczą w powiązaniu z produkcyjną).

Kozy- tereny na wschodzie wsi, kierunek rozwoju - tereny na północy wsi.

Kozin- tereny na północy wsi.

Mikorowo- tereny na północy wsi.

Wargowo- tereny wzdłuż głównej drogi Wargowa jako uzupełnienie istniejącej zabudowy, oraz jako możliwość kierunku rozwoju wsi wzdłuż drogi na wschód.

Karwno- kierunek rozwoju na północny – zachód.

Rokiciny- kierunek rozwoju wsi na południe.

Rokity- na północy wsi, jako uzupełnienie istniejącej zabudowy, oraz w kierunku południowym .

Mydlita- tereny wschodnie wsi.

Kłosy – tereny na północy wsi.

Wszystkie powyższe ustalenia są zilustrowane na rysunku Studium.

Rozwój w innych kierunkach niż opisany jest niemożliwy, lub prawie niemożliwy ze względu na istniejące uwarunkowania, do których należą: powierzchnie lasów, gleby chronione (w niektórych przypadkach nieunikniony jest rozwój wsi właśnie na tych glebach), powierzchniowe zbiorniki wodne, niekorzystne nachylenie terenu, gleby słabonośne, wysoki poziom wód gruntowych i uwarunkowana wynikające z zasad ochrony parku.

Realizacja nowej zabudowy na terenie gminy winna kształtować się w oparciu o następujące **ZASADY**:

- na terenie Parku realizacja budownictwa (mieszkaniowego, rekreacyjnego, turystycznego, produkcyjnego, usługowego) możliwa jest tylko z równoczesnym uzbrojeniem terenu, zapewniającym prawidłową gospodarkę wodno – ściekową; zakaz dotyczący lokalizowania i budowy wszelkich nowych obiektów budowlanych w odległości mniejszej niż 100 metrów od linii brzegowej jezior i rzek – Rozp. Woj. Słupskiego (Nr 10/98 z dnia 19 sierpnia 1998 roku),
- zakłada się intensyfikację wykorzystania terenów leżących w granicach centrów wsi, tj. realizację inwestycji na działkach wolnych od zabudowy przylegających do urzędowych ulic wiejskich lub leżących w bezpośrednim ich sąsiedztwie.

Przekształcenia centrów wsi powinny iść w kierunku dominacji funkcji usługowej nad mieszkaniową. Powinny tu być realizowane przede wszystkim urządzenia użyteczności publicznej (administracji, kultury) obiekty handlu, gastronomii itp. Te ostatnie mogą być powiązane z funkcją mieszkalną,

- zabudowa mieszkaniowa winna koncentrować się w rejonie istniejących już skupisk zabudowy, na terenach wskazanych jako tereny rozwojowe wsi, w zasięgu racjonalnej obsługi infrastruktury technicznej i społecznej,

- przyjmuje się możliwość uzupełnienia, modernizacji, odtworzenia zabudowy na istniejących działkach i w obrębie istniejących siedlisk zagrodowych,
- przyjmuje się możliwość budowy siedlisk zagrodowych na terenach nowych gospodarstw rolnych powstałych np. w wyniku przekształceń własnościowych, a zabudowa winna być sytuowana na terenach o najniższej klasie gleb w tym obszarze,
- usługi mogą być lokalizowane w powiązaniu z terenami istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej i wypoczynkowej z zachowaniem funkcji podstawowej i pod warunkiem uwzględnienia przepisów szczególnych,
- działalność produkcyjna i usługowa (obiekty produkcyjne i usługowe z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej i wypoczynkowej jako towarzyszącej funkcji podstawowej) winna być realizowana na działce, której wielkość będzie uwarunkowana rodzajem prowadzonej działalności (lecz nie mniejsza niż 1000 m²), z możliwością prawidłowej obsługi komunikacyjnej, zgodnej z programem inwestycji oraz tym, że uciążliwość zakładu będzie mieścić się w obrębie wydzielonej działki, która jest własnością inwestora,
- usługi publiczne i komercyjne winny być realizowane w obszarze wyznaczonych terenów rozwojowych wsi z uwzględnieniem wymagań zawartych w przepisach szczególnych,
- zabudowa letniskowa winna kształtować się przy terenach atrakcyjnych turystycznie (w pobliżu wód powierzchniowych, lasów); na terenie Parku kształtowanie zabudowy określone jest w planie jego ochrony,
- usługi turystyczne (wypożyczalnie sprzętu turystycznego, stacje kajakowe itp.) winny być lokalizowane na terenach w pobliżu szlaków turystycznych i na terenach o funkcji wypoczynkowej,
- formy zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej w powiązaniu z usługami nieuciążliwymi, siedliskowej oraz tzw. małych domów mieszkalnych powinny nawiązywać stylem i skalą do architektury regionalnej,
- dla zabudowy jednorodzinnej, lokalizowanej w zasięgu zorganizowanego systemu oczyszczania ścieków przyjmuje się minimalną wielkość działki 1000 m²,
- dla zabudowy jednorodzinnej, lokalizowanej poza zasięgiem systemu oczyszczania ścieków (pod warunkiem, że wielkość działki warunkowana będzie możliwością oczyszczania ścieków na własnym terenie), przyjmuje się minimalną wielkość działki 1000 m²,
- zabudowa rezydencjonalna powinna lokalizować na terenach, gdzie zbyt duża liczba małych działek byłaby niekorzystna ze względów środowiskowych jak i krajobrazowych,
- zabudowa wielorodzinna istniejąca winna być zhumanizowana i w miarę możliwości dopasowana do zabudowy regionalnej,
- preferowana wysokość zabudowy:
 - do 1,5 kondygnacji, lecz nie więcej niż 2,5 kondygnacji, dla zabudowy jednorodzinnej i zagrodowej
 - do 2,5 kondygnacji, lecz nie więcej niż 3,5 kondygnacje, dla małych domów mieszkalnych, mieszkalno – usługowych, usługowych

- na terenie działek budowlanych nie mniej niż 30% powierzchni działki należy przeznaczyć na zieleń.

Powyższe zasady zmierzają do pogodzenia rozwoju gminy z zachowaniem jej charakteru i krajobrazu. Należy dbać, aby ingerując w środowisko stworzyć wrażenie autentyczności krajobrazu, i jego naturalności. Studium wskazuje tereny rozwojowe gminy, których zainwestowanie minimalizuje niekorzystny wpływ działalności człowieka na środowisko. Dodatkowe ograniczenia narzuca Plan Ochrony Parku, w granicach, które obejmuje.

Oto najważniejsze z nich :

- zakłada się utrzymanie krajobrazu małych wsi oraz tworzenie warunków rozwoju społeczno – gospodarczego nie zagrażającego walorom Parku, (koegzystencja siedlisk rolniczych z obiektami bazy turystycznej, w tym zabudowy letniskowej),
- dopuszcza się zabudowę jedynie w nawiązaniu do istniejących jednostek osadniczych, w kontynuacji ich układów przestrzennych i z zachowaniem właściwych dla nich zasad kształtowania zabudowy,
- dopuszcza się adaptację z umiarkowaną rozbudową istniejących wybudowań oraz adaptację dla turystyki nie użytkowanych obiektów rolniczych i przemysłowych, z zachowaniem właściwych dla nich zasad kształtowania zabudowy,
- zaleca się likwidację istniejącej na obszarze Parku nielegalnej zabudowy.

Obszar zmiany Studium dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy:

Wyznaczone na planszy głównej perspektywiczne złoża surowców naturalnych, w rejonie wsi Kozin, po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej złoża predystynują go oraz teren złóż surowców naturalnych KOZIN III do eksploatacji złoża oraz wyznaczenia terenu i obszaru górniczego. Na terenie zmiany studium (również na terenie obecnego obszaru i terenu górniczego KOZIN II po zakończeniu rekultywacji) dopuszcza się lokalizację również funkcji usługowych i produkcyjno - przetwórczych związanych z eksploatacją złóż oraz zabudowy mieszkaniowej jako towarzyszącej funkcji podstawowej. KOZIN II - jest terenem i obszarem górniczym, dla którego Starosta Bytowski ustalił kierunek rekultywacji- jako rolny.

Obszar opracowania powyższych zmian Studium położony jest częściowo w strefie ograniczenia wysokości zabudowy od lotniska wojskowego Cewice, wszelkie projektowane na terenie objętym zmianą Studium obiekty o wysokości równej lub wyższej od 50 m nad poziom terenu, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, podlegają zgłoszeniu do Szefostwa Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych.

**OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I
JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY,
KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK
KIERUNKI KSZTAŁTOWANIA STRUKTURY
PRZYRODNICZEJ GMINY**

***OBSZARY I OBIEKTY PROPONOWANE DO OBJĘCIA
OCHRONĄ***

A) Według Planu ochrony Parku na terenie Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” na terenie gminy proponowane jest:

a) utworzenie dwóch rezerwatów przyrody:

- rezerwatu wodno-torfowiskowo-leśnego „**Jezioro Czarne**”, obejmującego jezioro Czarne, usytuowane na południe od Unichowa.

Proponowany cel ochrony: zachowanie roślinności jeziora lobeliowego i zbiorowisk wysokotorfowiskowych wraz ze stanowiskami gatunków chronionych (Symbol Nr 1 na planszy Studium)

- rezerwatu wodno-torfowiskowo-leśnego „**Cztery jeziora**” położonego na południowy-zachód od jeziora Jasień, obejmującego jeziora: Modre, Obrowo Małe, Pomysk Duży,

Pomysk Mały (Żabie) i ich otoczenie. Analizowany teren charakteryzuje się zróżnicowanym przyrodniczo układem czterech jezior Symbol Nr 2)

Proponowany cel ochrony: zachowanie roślinności lobeliowej, torfowiska wysokiego i boru bagiennego wraz ze stanowiskami licznych gatunków chronionych, rzadkich i ginących. Do czasu utworzenia rezerwatów i sporządzenia planów ochrony w planie ochrony Parku określono zasady ochrony dla poszczególnych rezerwatów.

b) utworzenie zespołów przyrodniczo-krajobrazowych:

- **zespołu Jeziora Jasień - zpk 1** (obejmującego rynnę Jeziora Jasień, miejscowość Jasień, towarzyszący im kompleks leśny i trzy jeziora położone na południe od Jeziora Jasień).

Teren charakteryzuje się szczególnymi walorami krajobrazowymi. Wyspy na jeziorze (8 wysp) są cennymi legowiskami ptaków wodnych – największe w Polsce legowisko nurzęsi, największe na Pomorzu centrum gniazdowania gągoła. Poza tym występuje zespół kulturowy ze stanowiskami archeologicznymi, zabytkową zabudową, i założeniem dworsko-parkowym.

- w południowej części gminy, wzdłuż biegu rzeki Słupi – zespołu - **odcinek doliny Słupi od miejscowości Młynki do Jeziora Głębokiego – zpk 2** teren cechuje się szczególnymi walorami krajobrazowymi, faunistycznymi i kulturowymi fragmentu doliny Słupi. Występuje tu stanowisko i miejsce rozrodu lipienia, głowacza białopłetwego pstrąga potokowego; teren łąkowy specyficzny dla rzek Pomorza awifauny oraz rejon stałego bytowania wydry.
- na północny-zachód od Unichowa na terenie gminy występuje fragment planowanego **zespołu Budówko-Budowo-Jawory – zpk 3** obszar o wybitnych walorach krajobrazowych i kulturowych: dwa grodziska wczesnośredniowieczne z osadami przygodowymi i cmentarzyskami kurhanowymi, zespołem dworsko-parkowym oraz zabytkami techniki.

c) utworzenie **użytków ekologicznych** (numeracja - jak na planszy Studium):

Lp.	Nazwa i lokalizacja	Przedmiot ochrony	Zalecenia ochronne (według Planu ochrony Parku)
1.	Jerzkowickie jeziorka kompleks zbiorników wodnych ok. 1 km na południe od Jerzkowic	ważna ostoja i godowisko traszek: grzebieniastej i zwyczajnej, żab: jeziorkowej i wodnej, miejsce ważne dla ptaków	<ul style="list-style-type: none"> zaprzeszanie nawożenia i deszczowania gnojowicą oraz wylewania gnojowicy nie prowadzenie działań powodujących niszczenie roślinności wodnej
2.	Wyspa Dębów na jeziorze Jasień	miejsce ważne dla ptaków trzy pomnikowe okazy dębu szypułkowego i łany konwalii majowej	<ul style="list-style-type: none"> ochrona roślinności wyspy, a zwłaszcza pomnikowych dębów pozostawienie obecnego użytkowania terenu ochrona przed masową penetracją turystyczną i turystyką pobytową
3.	Źródłiska Skotawy ok. 1 km na SW od Jeziora Jasień	obszar wodno-torfowiskowo-leśny, stanowisko rzadkich, chronionych i ginących gatunków roślin, miejsce ważne dla fauny	<ul style="list-style-type: none"> zaniechanie odwadniania podmokłych łąk odpowiednie przygotowanie terenu do turystyki kwalifikowanej nie lokalizowanie obiektów turystyki pobytowej
4.	Łąka na Jez. Skotawsko Małe południowo-wschodni brzeg jeziora	bogate stanowisko chronionego storczyka szerokolistnego oraz innych rzadkich gatunków roślin	<ul style="list-style-type: none"> zachowanie łąki w obecnym stanie ochrona przed zakrzaczeniem i zarzewieniem
5.	Jeziorko śródleśne na północ od J. Skotawsko wraz z torfowiskiem wysokim	stanowisko gatunków chronionych, ginących i rzadkich, obszar ważny dla fauny	<ul style="list-style-type: none"> nie stosowanie zrębów zupełnych w obrębie zlewni bezpośredniej jeziora nie prowadzenie działań powodujących niszczenie roślinności wodnej
6.	Torfowisko na północ od Kartkowa	torfowisko wysokie typu kotłowego, z borem bagiennym, stanowisko gatunków chronionych i ginących, obszar ważny dla fauny	<ul style="list-style-type: none"> nie stosowanie zrębów zupełnych wokół torfowiska
7.	„Ostoja płazów i gadów” Zbiornik wodny wraz z mokradłami ok. 750 m na SE od Kartkowa	ostoja traszki grzebieniastej i zwyczajnej, żab: wodnej, jeziorkowej i moczarowej, największa w Parku ostoja jaszczurki żyworodnej i padalca	<ul style="list-style-type: none"> utrzymanie obecnych: stosunków wodnych i użytkowania terenu nie prowadzenie działań powodujących niszczenie roślinności wodnej
8.	Jezioro Długie	jeziorko lobeliowe	<ul style="list-style-type: none"> wprowadzenie zieleni ochronnej od strony pól uprawnych nie prowadzenie działań powodujących niszczenie roślinności wodnej
9.	Śródleśne podmokłości położone 2 km na SW od Unichowa	ostoja traszki grzebieniastej i zwyczajnej, żab: wodnej i moczarowej, jaszczurki żyworodnej, padalca oraz grzebieniuszki ziemnej	<ul style="list-style-type: none"> utrzymanie obecnych stosunków wodnych i dotychczasowego użytkowania terenu

d) utworzenie dwóch stanowisk dokumentacyjnych przyrody nieożywionej

1. **(SD-1)** (SD - 4 według planu ochrony) stanowisko dokumentacyjne obejmujące dna dwóch zatok Jeziora Jasień Północny. Celem ochrony jest zachowanie osadów limnicznych i bagiennych występujących w dnie jeziora
2. **(SD-2)** (SD – 5 według planu ochrony) stanowisko dokumentacyjne obejmujące fragment strefy brzegowej Jeziora Jasień Południowy (na północ od Łupawska). Celem ochrony jest zachowanie późnoglacialnych i holocenijskich osadów limnicznych i bagiennych

Według Planu ochrony w obrębie stanowisk zaleca się m. in. zachowanie dotychczasowego użytkowania terenu, wprowadzenie zakazu eksploatacji złóż (kredy jeziornej, gytii węglanowych, torfu) i zachowanie niektórych czynności rybackich.

e) według planu ochrony Parku wnioskowane są do objęcia w formie **pomników przyrody** następujące okazy:

Lp. (numer na mapie)	Gatunek	Obwód (cm)	
		Położenie, uwagi	
1.	dąb szypułkowy	grupa 6 drzew, Park podworski w Unichowie	340-360 cm
2.	lipa srebrzysta	210 Park podworski w Kartkowie	cm
3.	dąb bezszypułkowy	grupa 2 drzew – Park podworski w Kartkowie	340, 360 cm
4.	jesion wyniosły	310 Park podworski w Kartkowie	cm
5.	modrzew europejski	170 przy OW w Skotawsku	cm,
6.	dąb szypułkowy	460 przy OW w Skotawsku	cm,
7.	buk zwyczajny	grupa 2 drzew: przy OW w Skotawsku	330, 380 cm,
8.	modrzew europejski	grupa 2 drzew: park podworski w Jasieniu	250, 300 cm,
9.	dąb szypułkowy	grupa 2 drzew: park podworski w Jasieniu	490, 430,
10.	dąb szypułkowy	grupa 3 drzew: wyspa na Jeziorze Jasień	500, 360, 330 cm,
11.	lipa drobnolistna	aleja 21 drzew: Kartkowo, droga do dworu	180-230 cm,
12.	dąb szypułkowy	410 Łupawsko, posesja nr 7	cm
13.	dąb szypułkowy	grupa 3 drzew: Park podworski w Jasieniu	400, 420, 440 cm
14.	lipa drobnolistna	aleja 17 lip, Ceromin	270-520 cm,

Według planu ochrony Parku zaleca się utworzenie **15 – metrowej strefy ochronnej** wokół istniejących i projektowanych pomników przyrody występujących w obrębie Parku (minimum : promień korony dojrzałego drzewa danego gatunku), w której nie można zmieniać warunków siedliskowych, lokalizować zabudowy i zanieczyszczać terenu. Projekty przebiegu instalacji podziemnych i naziemnych w sąsiedztwie istniejących i projektowanych pomników przyrody wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody.

B) Według realizowanego projektu czynnej ochrony ekosystemów mokradłowych na terenie gminy wytypowano następujące rezerваты przyrody:

- rezerwat torfowiskowy **“Skotawskie łąki”**, obejmujący torfowiska niskie nad rzeką Skotawą między jeziorami Lipieniec Duży i Skotawsko Wielkie (symbol nr 5)
- rezerwat **“Bagnicowe uroczysko”** - torfowisko mszarne koło Unichowa (symbol – 3)

- rezerwat „**Jeziorka dystroficzne**” - koło Nożyna (symbol – 4)
- rezerwat proponowany (nie posiadający dokumentacji): „**Jez. Piaszno**” (symbol nr 6)
- rezerwat proponowany (nie posiadający dokumentacji) „**Anielskie oczko**” (symbol nr 7)

Lokalizacja planowanych powyższych rezerwatów nie koliduje z założeniami kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Czarna Dąbrówka.

W północnej części gminy Czarna Dąbrówka (według „Koncepcji systemów obszarów chronionych regionu słupskiego”) zaproponowano utworzenie **obszaru chronionego krajobrazu „Megality Łupawskie”**, we wschodniej części gminy – „**Chośnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu**”

Cechy środowiska **OChK „Megality Łupawskie”**: urozmaicona rzeźbą terenu, regionalna i lokalna ostoja ptaków wodnych, występują trzy większe jeziora, liczne drobne oczka wodne, stanowiska archeologiczne.

Cechy środowiska terenu „**Chośnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu**”: urozmaicona pojezierna rzeźba terenu, liczne oczka wodne, torfowiska wysokie, wysoka lesistość.

Według Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004r (Dz. U. z 2004r. Nr 92, Poz. 880) obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych.

Wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze rozporządzenia wojewody, które określa jego nazwę, położenie, obszar, sprawującego nadzór, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazy właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony.

Na obszarze chronionego krajobrazu mogą być wprowadzone następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym

kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;

7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;

8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;

9) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od linii brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego.

Powyższe zakazy nie dotyczą:

1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;

2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;

3) realizacji inwestycji celu publicznego.

C) Według Waloryzacji Przyrodniczej Nadleśnictwa Cewice, obręb leśny Mikorowo, do objęcia ochroną jako użytki ekologiczne proponowane są:

Lp.	Oddział	Powierzchnia (ha)	Opis obiektu
1	255 c	1,94	bagno
2.	256 a	1,36	bagno
3.	256 i	0,28	bagno
4.	256 h	0,46	bagno
5.	216 g	4,17	łąka
6.	217 i	2,12	łąka
7.	225 a	0,30	łąka – wzdłuż biegu rzeki Bukowina
8.	224 c	0,15	łąka – wzdłuż biegu rzeki Bukowina
9.	223 c	0,77	łąka wzdłuż biegu rzeki Bukowina
10.	214 g	0,19	łąka, j.w.

Źródło: Waloryzacja Przyrodnicza Nadleśnictwa Cewice, 1998r, Nadleśnictwo Cewice

Powyższe użytki ekologiczne położone są w sąsiedztwie lub w obrębie drzewostanu ochronnego (wodochronnego i glebochronnego).

Według ustawy o ochronie przyrody użytkami ekologicznymi są zasługujące na ochronę pozostałości ekosystemów mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej - naturalne zbiorniki wodne, śródpolne i śródleśne oczka wodne, kępy drzew i krzewów, bagna, torfowiska, wydmy, płaty nieużytkowanej roślinności, starorzecza, wychodnie skalne, skarpy, kamieńce, siedliska przyrodnicze oraz stanowiska rzadkich lub chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, ich ostoje oraz miejsca rozmnażania lub miejsca sezonowego przebywania.

Obszar zmiany Studium dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy
Dla obszaru zmian Studium dokumenty planistyczne wojewódzkie nie przewidują utworzenia obszaru chronionego krajobrazu "Megality Łupawskie".

OGÓLNE ZASADY POLITYKI PRZESTRZENNEJ W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA

Kierunki polityki przestrzennej gminy powinny być zgodne z zasadą **zrównoważonego rozwoju**.

Gmina Czarna Dąbrówka charakteryzuje się wysokimi walorami krajobrazowo-przyrodniczymi. W poniższym „Studium” przyjęto jako główną zasadę w kształtowaniu polityki przestrzennej gminy: **zachowanie równowagi przyrodniczej oraz ochronę walorów krajobrazowych**.

Plan ochrony Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”

Generalne kierunki działań na rzecz ochrony przyrody Parku:

- 1) wdrażanie zasad zrównoważonego rozwoju w obszarach użytkowanych gospodarczo, w tym:
 - ochrona walorów przyrodniczych i krajobrazowych poprzez odpowiednie zagospodarowanie strefy ekotonowej lasu, zwłaszcza w obszarach osadnictwa i turystyki
 - ochrona wód poprzez uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej
 - ochrona środowiska przed zanieczyszczeniem lub zniszczeniem w wyniku niewłaściwego postępowania z odpadami
 - ograniczenie ryzyka wystąpienia na obszarze Parku i otuliny nadzwyczajnych zagrożeń środowiska i sytuacji awaryjnych stwarzających zagrożenie dla środowiska
 - ochrona środowiska przed zagrożeniami pochodzącymi z rolnictwa
 - zachowanie ekosystemów barierowych hamujących przepływ biogenów z pól do wód powierzchniowych
- 2) ograniczanie do niezbędnego minimum zmian użytkowania terenu z leśnego na inny

W Planie ochrony Parku określono m in. następujące cele ochrony przyrody dotyczące Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”:

- zachowanie bioróżnorodności obszaru,
- zachowanie względnie naturalnych ekosystemów i krajobrazów (dolinnych, jeziornych, leśnych i torfowiskowych), charakterystycznych dla Parku
- przywrócenie walorów przyrodniczych utraconych lub naruszonych w wyniku gospodarki człowieka, o ile jeszcze istnieją praktyczne możliwości takiego działania
- ochrona charakterystycznej struktury przestrzennej szaty roślinnej Parku (m. in. różnorodnych fitocenoz, zbiorowisk siedlisk hydrogenicznnych, licznych naturalnych zbiorowisk z zestawem charakterystycznych dla nich gatunków flory – rzadkich i zagrożonych w skali kraju i Europy, różnorodności zbiorowisk leśnych i in.,
- ochrona dynamiki procesów rozwojowych szaty roślinnej,
- zachowanie kompleksu leśnego Parku,
- prowadzenie działań edukacyjnych na rzecz ochrony przyrody i krajobrazu Parku.

Do wybranych **szczegółowych celów ochrony przyrody** dotyczących litosfery, wód, szaty roślinnej, fauny, określonych w planie ochrony Parku należą:

- zachowanie cech rzeźby – zróżnicowania geomorfologicznego, które decyduje o zróżnicowaniu siedliskowym i bioróżnorodności
- zachowanie wnętrz i otwarc widokowych o szczególnych walorach krajobrazowych zarówno w krajobrazie zbliżonym do naturalnego jak i w krajobrazie kulturowym
- zachowanie walorów krajobrazowych strefy ekotonowej lasu,
- ochrona naturalnych procesów rzeźbotwórczych,
- ochrona wszystkich gleb leśnych
- zachowanie w stanie zbliżonym do naturalnego tych odcinków doliny Słupi i dolin jej dopływów, które dotychczas nie zostały w istotny sposób przekształcone przez człowieka,
- nie dopuszczenie do pogorszenia jakości powietrza na obszarze Parku oraz nie dopuszczanie do pogorszenia klimatu akustycznego na obszarze Parku,
- poprawa stanu czystości wód powierzchniowych,
- zachowanie jezior lobeliowych,
- zachowanie terenów podmokłych i zabagnionych,
- utrzymanie ilości i jakości wód podziemnych,
- zachowanie lasów - na siedliskach hydrogenicznnych różnych typów (nadrzecznych łągów i olsów, borów bagiennych),
- zachowanie fitocenoz jezior lobeliowych,
- zachowanie torfowisk wysokich i przejściowych,
- zachowanie charakterystycznych dla Parku układów leśno-wodno-torfowiskowych,
- zachowanie zbiorowisk borów sosnowych na odpowiadających im siedliskach,

- zachowanie zadrzewień przydrożnych oraz cennych fragmentów zadrzewień i zakrzewień na obszarach nieleśnych,
- zachowanie walorów i bioróżnorodności wnętrza lasu poprzez poprawne zagospodarowanie strefy ekotonowej
- zachowanie roślinności brzegów rzek i jezior,
- zachowanie bogactwa gatunkowego i różnorodności fauny Parku,
- ochrona wszystkich podstawowych biotopów ważnych dla rozrodu zwierząt (w tym tarlisk ryb i lęgów ptaków),
- zapewnienie ochrony miejsc gniazdowania, lęgu i rozrodu gatunków zagrożonych globalnie lub w skali kontynentu

Szczegółowe zasady ochrony przyrody i gospodarowania na terenie Parku zostały określone w planie ochrony Parku.

Zasady gospodarowania w otulinie Parku (według planu ochrony Parku):

- na obszarze otuliny nie należy lokalizować obiektów i podejmować przedsięwzięć mogących degradować walory przyrodnicze i krajobrazowe Parku,
- zaleca się, aby w postępowaniach w sprawach ocen oddziaływania na środowisko planowanych na obszarze otuliny Parku przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko uwzględniano przewidywane oddziaływanie tych przedsięwzięć na środowisko Parku,
- zaleca się, aby w postępowaniach w sprawach ocen oddziaływania na środowisko nowych obiektów (oczyszczalni ścieków, ośrodków hodowli ryb łososiowatych, zakładów produkcyjnych itp.), lokalizowanych na obszarze otuliny Parku, w zlewni rzeki Słupi, uwzględniono sumaryczne oddziaływanie zanieczyszczeń odprowadzanych z projektowanych i istniejących obiektów na jakość wód rzeki w Parku,
- zleca się, aby budowę nowych obiektów hydrotechnicznych oraz wykonywanie melioracji odwadniających w zlewni Słupi, na obszarze otuliny Parku, realizowano wyłącznie w niezbędnych przypadkach, w sposób nie zakłócający stosunków wodnych w Parku i nie powodujący pogorszenia warunków życia biologicznego w wodach na obszarze Parku

FORMY ZAINWESTOWANIA NA TERENIE PARKU KRAJOBRAZOWEGO "DOLINA SŁUPI"

Na terenie Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi" możliwe są następujące formy zainwestowania turystycznego:

- gospodarstwa agroturystyczne,

- usługi (baza noclegowa i gastronomiczna) w adaptowanych na te cele obiektach po-przemysłowych, pałacach, leśniczówkach,
- małe stadniny,
- schroniska młodzieżowe w obiektach szkolnych,
- małe pensjonaty i budownictwo letniskowe,
- kąpieliska i przystanie
- wypożyczalnie sprzętu turystycznego,
- punkty informacji turystycznej,
- parkingi w obszarze zabudowy i przy drogach, szczególnie w rejonach krzyżowania się dróg publicznych ze szlakami turystycznymi,
- stacje wodne, pola biwakowe, sanitariaty, kuchnie turystyczne, ujęcia wody, pomost, noclegownia- dopuszczalnie,
- dopuszcza się biwakowanie tylko w miejscach specjalnie do tego wyznaczonych.

KSZTAŁTOWANIE SYSTEMU OSNOWY EKOLOGICZNEJ

1) zachowanie kompleksów leśnych (w tym lasów ochronnych), które pełnią korzystną funkcję w zakresie zachowania równowagi ekologicznej środowiska, funkcję hydrologiczną, klimatyczną, zachowują różnorodność przyrodniczą, zasoby genetyczne oraz walory krajobrazowe. Korzystnie wpływają na warunki życia i zdrowia człowieka. Lasy chronią glebę i tereny szczególnie narażone na zanieczyszczenie lub uszkodzenie, chronią wody powierzchniowe i podziemne.

- ograniczenie do minimum zmian użytkowania terenu z leśnego na inny,
- pielęgnacja,
- trwałości utrzymania lasów oraz ciągłości i zrównoważonego wykorzystania wszystkich funkcji lasów,
- gospodarka leśna zgodna z obowiązującymi przepisami,

2) zasady ochrony i gospodarowania w obrębie korytarzy ekologicznych:

Na terenie gminy (w północnej części) wyznaczono sieć korytarzy ekologicznych. Korytarze ekologiczne stanowią połączenia między terenami cennymi pod względem przyrodniczym. System ten stanowi układ przestrzenny wzajemnie uzupełniających się form ochrony przyrody i obszarów cennych pod względem przyrodniczym. Dzięki korytarzom ekologicznym istnieją powiązania pomiędzy lokalnym i ponad lokalnym systemem obszarów cennych przyrodniczo. Korytarz ekologiczny o znaczeniu krajowym stanowi system rzeki Łupawy i Słupi. Dolina rzeki Łupawy oraz Słupi tworzą połączenie pomiędzy obszarami węzłowymi sieci ECONET.

W celu ochrony i wzmocnienia systemu ekologicznych połączeń na terenie korytarzy ekologicznych należy:

- ograniczyć maksymalnie zainwestowanie,
 - wkomponować projektowane zainwestowania w krajobraz,
 - chronić i wzbogacać zieleni ekologiczno – krajobrazową wzdłuż dolin rzek i cieków wprowadzając m. in. zadrzewienia i zakrzewienia,
 - umożliwić migrację roślin i zwierząt w obrębie korytarzy ekologicznych,
 - umożliwiać powiązania pomiędzy elementami regionalnego i lokalnego systemu ekologicznego,
 - wprowadzać nowe zadrzewienia i zalesienia zgodne warunkami siedliskowymi,
- 3) zachowanie drzewostanów przydrożnych i śródpolnych,
 - 4) ochrona torfowisk, oczek wodnych,
 - 5) ochrona cennych zbiorowisk roślinnych oraz roślin i zwierząt objętych ochroną gatunkową,
 - 6) wprowadzanie dolesień,

W Studium przyjęto następujące kryteria dla terenów przeznaczonych pod zalesienia:

- teren jest gruntem rolnym klasy V i VI,
 - teren jest gruntem położonym na stoku o średnim nachyleniu powyżej 15%,
 - teren jest gruntem okresowo zalewanym,
 - teren jest gruntem zdegradowanym w rozumieniu ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 16, poz. 78, z 1997 r. Nr 60, poz. 370, Nr 80, poz. 505 i Nr 160, poz. 1079, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268).
- 7) wprowadzanie zieleni izolacyjno-krajobrazowej wzdłuż cieków i wokół zbiorników wodnych w celu wzmocnienia warunków hydrologicznych,
 - 8) zakaz wznoszenia w pobliżu jezior i innych zbiorników wodnych, rzek, kanałów, krajobrazowych punktów widokowych i na terenach o szczególnych walorach krajobrazowych obiektów budowlanych naruszających walory krajobrazowe.

OCHRONA POMNIKÓW PRZYRODY

W odniesieniu do wymienionych pomników przyrody zlokalizowanych na terenie gminy zabrania się:

- niszczenia, uszkodzania lub przekształcania obiektu,
- uszkodzania i zanieczyszczania gleby,
- zaśmiecania obiektu i terenu wokół pomnika,
- dodatkowo zaleca się utworzenie 15 – metrowej strefy ochronnej wokół istniejących i projektowanych pomników przyrody, w której nie można zmieniać warunków siedliskowych, lokalizować zabudowy, urządzeń i instalacji oraz zanieczyszczać terenu.

OCHRONA ZASOBÓW WODNYCH

Według „Dokumentacji hydrogeologicznej...” na obszarze GZWP nr 115 i w jego strefie ochronnej proponuje się wprowadzenie zakazów:

- lokalizowania inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska, które mogą zanieczyszczyć wody podziemne ze względu na wytwarzane ścieki, emitowane pyły i gazy oraz odpady,
- lokalizowania inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska i niekorzystnie wpłynąć na jakości wód podziemnych m. in. wysypiska odpadów i wylewiska nieczystości, mogilniki, podziemne zbiorniki ropopochodnych o pojemności powyżej 1000 m³, ciągi infrastruktury technicznej (ropociągi, gazociągi, rurociągi do transportu innych substancji chemicznych),
- tymczasowego gromadzenia ścieków i odpadów również niebezpiecznych, przeznaczonych do wykorzystania lub unieszkodliwienia w innym miejscu,
- urządzania przyzmykiszonkowych, o ile zastosowane rozwiązanie techniczne, technologiczne i organizacyjne nie wykluczają bezpośredniego lub pośredniego zrzutu do wód podziemnych substancji pochodzących z w/w obiektów,
- wykonywania melioracji odwadniających, odwodnień budowlanych oraz innych robót ziemnych, zmieniających trwale stosunki wodne,
- odkrywkowego wydobycia kopalin spod powierzchni wody oraz wydobycia wymagającego odwodnienia górotworu,
- rolniczego wykorzystania ścieków i wykorzystania osadów ściekowych na cele nieprzemysłowe,
- rozlewania gnojowicy na polach i lasach,
- wykonywania usług agrolotniczych w gospodarce rolnej i leśnej.

Poza tym w celu ochrony zasobów wodnych na terenie gminy Czarna Dąbrówka należy:

- preferować uprawy ekologiczne i tworzenie nowych powierzchni lasów zwłaszcza w obrębie projektowanego obszaru chronionego krajobrazu,
- ograniczać stosowania chemicznych środków ochrony lasów,
- kontrolować prace melioracyjnych,
- przestrzegać przepisów ochrony środowiska w zakresie składowania i wykorzystania obornika, gnojowicy, nawozów i środków ochrony lasów,
- kontrolować stosowanie środków ochrony roślin w przypadku intensywnej uprawy,
- likwidować wszystkie punkty zrzutu nie oczyszczonych ścieków, modernizować i budować indywidualne systemy oczyszczania dla zabudowy rozproszonej,

Szczegółowe zasady dotyczące ochrony wód powierzchniowych i podziemnych na terenie Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” zostały określone w planie ochrony Parku.

Obszar zmiany Studium dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy

OCHRONA OBSZARÓW NATURA 2000

Na terenie gminy Czarna Dąbrówka istnieją obszary Natura 2000, wymienione w Tomie I Studium.

Realizacja przewidzianych działań z zakresu wydobywania kruszywa oraz rozwoju nowych form zabudowy i zagospodarowania terenu, lokalizowanych w obszarze zmiany Studium nie może powodować zagrożeń dla obszarów objętych ochroną przyrody, w tym obszarów Natura 2000.

OCHRONA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH

W myśl ustawy z dnia 3 lutego 1995r o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Z 2004r. Nr 121 , poz. 1266 z późniejszymi zmianami (tekst jednolity) szczegółową ochroną zostały objęte:

Przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne:

- 1) gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III, jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 0,5 ha - wymaga uzyskania zgody Ministra Rolnictwa i Gospodarki Śywnościowej
 - 2) gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa - wymaga uzyskania zgody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa lub upoważnionej przez niego osoby,
 - 2) gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas IV, jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 1 ha,
 - 4) gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas V i VI, wytworzonych z gleb pochodzenia organicznego i torfowisk, jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 1 ha,
 - 5) pozostałych gruntów leśnych
- wymaga uzyskania zgody wojewody wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej.

Powyższe obszary zostały wyznaczone na rysunku Studium.

Na terenie gminy w myśl powyższych zapisów wyznaczono tereny gruntów, które są objęte ochroną.

Na powyższych terenach należy ograniczyć przeznaczenie ich na cele nierolnicze i leśne.

Obszar zmiany Studium dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy

Dz. U. z dnia 11 października 2013 r., poz. 1205 OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ z dnia 18 lipca 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. 2013 r. poz. 503 z późn. zm.)

Art.7. 1. Przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wymagającego zgody, o której mowa w ust. 2, dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2. Przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne:

- 1) gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I–III – wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;
- 2) gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa – wymaga uzyskania zgody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa lub upoważnionej przez niego osoby,
- 3) (uchylony),
- 4) (uchylony),
- 5) pozostałych gruntów leśnych
– wymaga uzyskania zgody marszałka województwa wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej.

OBSZARY LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

W celu zwiększenia lesistości obszaru gminy Czarna Dąbrówka proponuje się powiększenie obszarów lasów (dolesienia) na terenach spełniających niektóre z poniższych warunków :

- są gruntami położonymi na stoku o średnim nachyleniu powyżej 15%,
- są gruntami o niskich klasach bonitacyjnych (V i VI),
- są gruntami czasowo zalewanymi,
- są gruntami zdegradowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych lub leśnych.

Propozycje te wynikają in. Z przyjętych w Studium kryteriów ze zgłoszonych wniosków indywidualnych właścicieli terenu. Przeanalizowane pod kątem ich zgodności z w/wymienionymi warunkami.

Zalesienia proponuje się także jako uzupełnienie korytarzy ekologicznych, w których to właśnie lasy odgrywają bardzo duże znaczenie.

Korzystne dla rozwoju funkcji turystyki i rekreacji w gminie jest wykorzystanie dla celów turystycznych i rekreacyjnych leśniczówek i innych obiektów położonych na terenach leśnych.

KIERUNKI DZIAŁAŃ W ZAKRESIE OCHRONY DÓBR KULTURY

KIERUNKI OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

KIERUNKI PLANOWANYCH DZIAŁAŃ

Zachowane elementy środowiska kulturowego: zespoły, parki, obiekty kubaturowe, a także archeologiczne świadczą w znacznym stopniu zachowania tego środowiska przedstawiającego dużą wartość historyczną i architektoniczną.

Współczesne procesy inwestycyjne w niektórych przypadkach doprowadziły do zatarcia tych wartości zwłaszcza w obrębie zespołów dworskich np. Remonty i adaptacje obiektów rezydencjonalnych, oraz budynków mieszkalnych w obrębie kolonii robotniczych oraz realizację nowej zabudowy gospodarczej w obrębie tych zespołów. Także w obrębie jednostek osadniczych realizowano nową zabudowę mieszkalno – gospodarczą odbiegającą formami architektonicznymi od zabudowy historycznej. Instalacje liniowe doprowadziły do dewastacji i wycinki drzew w założeniach zielonych.

Opuszczenie przez rozwiązanie dawnych PGR-ów obiektów o dużej wartości kulturowej doprowadziło do ich ruiny.

Aby zapobiec dalszej degradacji obiektów o dużej wartości kulturowej, a także w możliwy sposób przywrócić utracone piękno i wartości należy przestrzegać przepisów wynikających z ustawy "o ochronie dóbr kultury".

Obszar zmiany Studium dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy
- z ustawy "o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami".

Niezbędne jest przeprowadzenie rehabilitacji zespołów dworskich i folwarcznych, pojedynczych gospodarstw wiejskich, które oprócz przywrócenia im dawnych wartości mogą służyć obecnym potrzebom i służyć jako zespoły rekreacyjno- wypoczynkowe, hotelowe, jako gospodarstwa agroturystyczne, a także poprzez włączenie najciekawszych obiektów w szlaki turystyczne dla celów poznawczych i dydaktycznych.

Dla zespołów dworskich proponuje się:

- dążyć do zmiany funkcji pałacu z mieszkalnej na rezydencjonalną, kulturalną, lub zaplecza turystycznego,
- zlikwidować szpecące wygradzenia, ogródki, komórki, współczesne budynki gospodarcze,
- oczyścić teren parku z podrostu, suchych drzew itp.,
- oczyścić i uwidocznić ślady dawnego ogrodzenia,
- oczyścić i utrzymać istniejące wody towarzyszące,
- ewentualna rozbudowa i modernizacja części folwarcznej o nowe obiekty powinna zapewniać nienaruszalność historycznego układu podwórza folwarcznego,
- dążyć do przywrócenia funkcji gospodarczej i funkcjonowania terenów przyległych do założenia szczególnie tych związanych z nim krajobrazowo,
- dążyć, aby całym obiektem zarządzał jeden użytkownik, wtedy możliwe będzie utrzymanie funkcji mieszkalnej,
- istnieje możliwość wprowadzenia innych niewielkich funkcji np. hodowla koni,

- parki powinny być odtworzone w oparciu o wszystkie zachowane relikty dawnego układu oraz w oparciu o materiały historyczne,
- podstawą do podejmowania wszelkich prac powinien być projekt rewaloryzacji poprzedzony inwentaryzacją i pracami studialnymi (analizami historycznymi i innymi specjalistycznymi).

ZASADY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

Dziedzictwo kulturowe gminy oprócz wartości identyfikacji przestrzennej i historycznej miejsca, stanowiącej wielkie wartości poznawcze, dokumentują jej rozwój społeczno – gospodarczy. Dwory powiązane układem dróg z siedliskami wiejskimi i rozbudowywanymi niekiedy folwarkami tworzyły zespoły, które pełniły funkcje gospodarki wielkotowarowej i przyczyniały się do jej rozwoju. Zachowane parki, ich układ, szata roślinna, architektura i sposób kształtowania siedzib rodowych dokumentują powiązania z dziedzictwem kultury Europy. Wszystkie wartości dziedzictwa kulturowego posiadają również wartości ekonomiczne. Odpowiednie wykorzystanie i dostosowanie do potrzeb współczesnych stwarza wielkie możliwości dla rozwoju gminy.

uwarunkowania dla obiektów wpisanych do rejestru zabytków

- ochrona bryły, detalu, podziałów, kształtu otworów okiennych i drzwiowych, materiałów tradycyjnych (zgodnie z ustaleniami WKZ).

uwarunkowania dotyczące ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego

- Strefa W.I. Pełnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej

Ustala się zakaz prowadzenia działalności inwestycyjnej związanej z pracami ziemnymi bądź przekształceniem krajobrazu. W przypadku zamiaru wykonania prac porządkowych

czy pielęgnacyjnych inwestor zobowiązany jest uzyskać zezwolenie Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, który każdorazowo określi zakres i warunki prowadzenia tych prac.

- Strefa W.II. Częściowej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej

Zakres archeologicznych badań ratowniczych każdorazowo określa inwestorowi Wojewódzki Konserwator Zabytków w wydany zezwoleniu.

Ustala się obowiązek wystąpienia inwestora do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z wnioskiem o wydanie zezwolenia na badania z 3- miesięcznym wyprzedzeniem w celu umożliwienia wykonania archeologicznych badań ratowniczych oraz zsynchronizowania robót inwestycyjnych z badaniami.

- Strefa W.III. Ograniczonej ochrony archeologiczno- konserwatorskiej

Ustala się obowiązek przeprowadzenia, dla wszystkich inwestycji lokalizowanych w strefie, interwencyjnych badań archeologicznych w formie nadzoru archeologicznego prowadzonego w trakcie realizacji inwestycji, po zakończeniu których teren może być trwale zainwestowany. W przypadku stwierdzenia reliktywów archeologicznych ustala się konieczność przeprowadzenia archeologicznych badań ratowniczych. Zakres niezbędnych do wykonania badań archeologicznych każdorazowo określa inwestorowi Wojewódzki Konserwator Zabytków w danym zezwoleniu.

ZASADY OCHRONY ELEMENTÓW KRAJOBRAZU CENNYCH KULTUROWO

uwarunkowania dla cennych kulturowo układów ruralistycznych

- ochrona kompozycji przestrzennej wsi,
- zachowanie dotychczasowego zasobu środowiska kulturowego, wymóg zachowania i remontu zamiast rozbiórki,
- zachowanie historycznego rozplanowania ulic (dróg), placów i linii zabudowy,

- zachowanie kompozycji układów zieleni,
- zachowanie istniejącego układu drożnego,
- zachowanie historycznych podziałów działek,
- nawiązanie nową zabudową do istniejących elementów historycznej kompozycji (w formie i zastosowanych materiałach),
- eliminacja elementów dysharmonizujących kompozycję przestrzenną historycznych układów architektonicznych,
- objęcie wyprzedzającymi badaniami archeologicznymi wszelkiej działalności inwestycyjno - budowlanej,
- oraz zakaz zabudowy, parcelacji i inwestowania a także innych działań naruszających obiekty archeologiczne (cmentarzyska kurhanowe, pojedyncze kurhany, pozostałości nowożytnych umocnień),
- na cmentarzyskach płaskich - zagospodarowanie po przeprowadzeniu wyprzedzających badań wykopaliskowych umożliwiającym zadokumentowanie wszystkich śladów.

uwarunkowania dla krajobrazu związanego z historycznym założeniem

- zachowanie naturalnego krajobrazu związanego z historycznym założeniem,
- zachowanie historycznej struktury agrarnej (układy dróg, rozłogi pól, układy wodne, zieleń komponowana),
- zakaz inwestycji naruszających ekosystem w obrębie parku i jego otuliny,
- dopuszczenie wprowadzenia nowej zabudowy jedynie w formie komponentu widokowego (np. budynek rezydencjonalny),
- likwidacja wszelkich elementów dysharmonijnych.

W obszarze zmiany Studium (dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy) nie występują obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków.

Występują obiekty wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków, oznaczone na rysunkach Studium:

1. stanowiska ochrony archeologiczno - konserwatorskiej, w obszarze zmiany Studium (nr porządkowy - na rysunku mapy poglądowej "Środowisko kulturowe"), dla których Studium ustaliło następujące strefy ochrony:

Strefa W.III. ograniczonej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej:

- AZP 11-34/10, osada kultury przedłużyckiej (nr porz. 158).

Ustala się obowiązek przeprowadzenia, dla wszystkich inwestycji lokalizowanych w strefie, interwencyjnych badań archeologicznych w formie nadzoru archeologicznego prowadzonego w trakcie realizacji inwestycji, po zakończeniu których teren może być trwale zainwestowany. W przypadku stwierdzenia reliktów archeologicznych ustala się konieczność przeprowadzenia archeologicznych badań ratowniczych. Zakres niezbędnych do wykonania badań archeologicznych każdorazowo określa inwestorowi Wojewódzki Konserwator Zabytków w danym zezwoleniu.

BIURO PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO

ul. 3 Maja 9a, 80-802 Gdańsk ♦ tel./fax.: (0-58) 302 23 45 ♦ bpp_gd@wp.pl ♦ NIP 583-000-24-33

KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

KOMUNIKACJA

Przyjmując, że podstawowe cele jakie chcemy osiągnąć to rozwój gospodarczy gminy i jej mieszkańców poprzez rozwój wszelkich form turystyki musimy w zakresie układu komunikacyjnego dążyć do poprawy parametrów technicznych wszystkich dróg w gminie a więc zarówno wojewódzkich, powiatowych jak i gminnych. Kolejność i zakres modernizacji układu drogowego musi być ściśle związany z przyjętymi założeniami rozwoju gminy bez pomijania jakiegokolwiek strony uczestniczącej w tym procesie.

Założony rozwój przestrzenny gminy, w którym dominującym elementem jest turystyka i rekreacja, we wszystkich jej formach wymaga prawidłowo ukształtowanego, we właściwych parametrach technicznych, układu komunikacyjnego wszystkich szczebli. W związku z tym nie tylko wojewódzkich, ale i także dróg lokalnych tj. Powiatowych i gminnych. Wszystkie trasy winny spełniać wymagane, dla założonych klas, warunki techniczne określone w Rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 roku. Drugą dziedziną obok turystyki, której rozwój zakłada się w gminie jest rolnictwo i związane z nim przetwórstwo. Nowoczesne rolnictwo posługuje się maszynami o znacznych gabarytach, wymaga nowoczesnej sieci dróg tzn. takiej, której parametry techniczne będą właściwe dla przepuszczenia maszyn rolniczych przemieszczających się z jednego obszaru pól do drugiego. Trzecim powodem, dla którego siatka dróg musi mieć właściwe parametry techniczne to konieczność podniesienia standardu życia mieszkańcom w rozumieniu łączności:

- z usługami,
- obiektami oświaty,
- obiektami służby zdrowia,
- urzędem gminy.

Dla osiągnięcia zamierzonego celu przyjęto dla projektowanej siatki dróg następującą klasyfikację:

- drogi wojewódzkie – kategoria Z
- drogi powiatowe – kategoria L lub Z
- drogi gminne – kategoria L lub D

Opracowana na zlecenie Zarządu Dróg Wojewódzkich prognoza ruchu na rok 2015 podaje następujące natężenia:

droga 210 – 1800 pojazdów na dobę

droga 211 – 2220 pojazdów na dobę

droga 212 – 1930 pojazdów na dobę

Biegące przez środek miejscowości Czarna Dąbrówka drogi wojewódzkie nie osiągną parametrów wymaganych dla kategorii Z ze względu na brak rezerwy terenowej. Istniejąca zabudowa ogranicza możliwości rozbudowy tych dróg. Z drugiej strony drogi te stanowią ograniczenie dla rozwoju i scalenia funkcjonalnego miejscowości, a także są uciążliwe ze względu na wytwarzany przez nie hałas i spaliny.

Dlatego proponuje się **budowę dwóch obwodnic**:

- pierwszej na drodze nr 211 po stronie południowej
- drugiej na drodze nr 212 po stronie wschodniej

Obwodnice te będą wymagały opracowania koncepcyjnego, aby można było bardziej szczegółowo określić ich przebieg. Wykonanie koncepcji jest konieczne (przed ewentualnym przystąpieniem do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Czarna Dąbrówka).

Siatkę dróg powiatowych przyjęto w całości w niniejszym studium proponując podniesienie ich kategorii do L lub Z.

W wypadku dróg gminnych w obszarach zurbanizowanych proponuje się kategorię L dla pozostałych D.

INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

ZAOPATRZENIE W WODĘ

Przewiduje się, że 100 % mieszkańców gminy będzie zaopatrzona w wodę z wodociągów grupowych.

Woda będzie dobrej jakości zgodnie z przepisami Ministra Zdrowia we właściwej ilości i pod właściwym ciśnieniem.

Ciśnienie winno być w zakresie od 0,5 ata ÷ 6 ata. Sieć wodociągowa winna spełniać warunki ochrony przeciw pożarowej.

Modernizacja lub nowoprojektowane wodociągi będą wykonane z tworzyw sztucznych PE lub PCV.

W przypadku nowobudowanych stacji uzdatniania wody należy uwzględnić konieczność budowy zbiornika wody czystej. Zbiornik ten będzie służył do gromadzenia wody z ujęć oraz magazynowanie wody do celów specjalnych, jak pożar lub awaria sieci wodociągowej. Pojemność zbiornika winna być równa 30 ÷ 40 % maksymalnego dobowego rozbioru wody.

Należy dążyć do wytypowania studni awaryjnych, które zabezpieczą w okresach specjalnych minimalne potrzeby wody w przypadku zniszczenia ujęć podstawowych.

Należy dążyć do zabezpieczenia ujęć w awaryjne źródła prądu, agregat prądotwórczy.

Wodociąg Nr 1 Rokity – Bochowo

Wodociąg zbiorowy będzie pracował w oparciu o podstawowe ujęcia w Rokitach i Bochowie. Ujęcie w Dębach będzie zlikwidowane.

Przewiduje się, że wodociąg zaopatrzy następujące miejscowości: Rokity, Bochowo, Rokitki, Bochońko, Glińnica, Rokiciny, Mydlita, Rudka, Kłosy, Otnoga, Zawiaty, Dęby.

Na terenie w przyszłości obsługiwanym przez ten wodociąg zbiorowy w miejscowościach Rokitki i Mydlita pracują wodociągi zakładowe Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa.

Jeżeli te ujęcia będą miały wodę jakościowo odpowiadającą normom jakościowym, ujęcia będą zasilać wodociąg zbiorowy lub będą ujęciami rezerwowymi, w przypadku złej jakości wody ujęcia będą wyłączone i zabezpieczone.

Wodociąg Nr 2 Czarna Dąbrówka – Kleszczyniec

Wodociąg zbiorowy będzie pracował w oparciu o podstawowe ujęcie w Czarnej Dąbrówce i Kleszczyńcu. Przewiduje się, że wodociąg zaopatrzy następujące miejscowości: Czarna Dąbrówka, Kleszczyniec, Jerzkowice, Podkomorzyce, Osowskie, Połupino i Świąchowo.

Na terenie obsługiwanym przez ten wodociąg zbiorowy w miejscowościach Jerzkowice i Podkomorzyce pracują wodociągi zakładowe Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz wodociągi wiejskie w Osowskim i Połupinie.

Po zbadaniu wody na tych ujęciach i w przypadku jakości wody odpowiadającej normom, ujęcie będzie zasilać wspólny wodociąg lub pozostanie ujęciem rezerwowym.

W przypadku, gdy woda okaże się złej jakości ujęcie będzie wyłączone i zabezpieczone.

W Czarnej Dąbrówce przewiduje się budowę stacji uzdatniania wody.

Wodociąg Nr 3 Mikorowo – Kozy – Karwno – Wargowo

Wodociąg zbiorczy będzie pracował w oparciu o ujęcie wody w miejscowościach jak w tytule.

Przewiduje się, że wodociąg będzie zaopatrywał następujące miejscowości: Mikorowo, Kozy, Karwno, Wargowo, Kozin, Katuszewo, Nowe Karwno, Wargówko i Soszyce.

Przewiduje się rozbudowę wodociągu na obszar działek letniskowych w rejonie Mikorowa.

Na terenie w przyszłości obsługiwanym przez wodociąg zbiorczy w miejscowościach Kozin, Katuszewo i Soszyce pracują wodociągi wiejskie.

Jeżeli te ujęcia będą miały wodę jakościowo odpowiadającą normom jakościowym, wówczas ujęcia te będą zasilać wodociąg zbiorczy lub będą ujęciami rezerwowymi, w przypadku złej jakości wody ujęcia będą wyłączone i zabezpieczone.

Wodociąg Nr 4 Jasień – Łupawsko

Wodociąg zbiorczy będzie pracował w oparciu o ujęcie wody w Jasieniu i Łupawsku. Przewiduje się, że wodociąg będzie zaopatrywał następujące miejscowości: Jasień, Łupawsko, Przylaski i Brzezinka.

Ośrodki wczasowe mają własne ujęcia.

Wieś Przulaski jest zaopatrywana w wodę z ujęcia Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa.

Wieś Brzezinki ma własny prywatny system zaopatrzenia w wodę.

Przewiduje się przyjęcie ujęcia i wodociągu w Przulaskach i Brzezince, sprawdzenie jakości wody, w przypadku dobrej jakości wody wykorzystanie ujęcia jako zasilającego sieć lub jako rezerwowego, natomiast w przypadku złej jakości wody wyłączenie ujęcia z zasilania i jego likwidacja.

Wodociąg Nr 5 Nożyno – Unichowo – Kartkowo

Wodociąg zbiorczy będzie pracował w oparciu o ujęcia wody w Nożynie, Unichowie i Kartkowie. Będzie zasiliał jeszcze miejscowość Nożynko.

Woda w Nożynie i Unichowie nie wymaga uzdatniania, woda w Kartkowie jest nadmiernie żelaziona.

Istnieje konieczność budowy studni rezerwowej w Nożynie. Przewiduje się rozbudowę sieci wodociągowej w Nożynie na teren działek letniskowych.

Przewiduje się przejęcie wodociągu zakładowego od Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa w miejscowości Nożynko i włączenie w układ sieci wodociągowej oraz zbadanie jakości wody pobieranej z ujęcia Nożynko w przypadku wody dobrej jakości, pozostawienie ujęcia jako zasilającego sieć lub jako ujęcia rezerwowego, w przypadku wody złej jakości wyłączenie i zabezpieczenie ujęcia.

W tabeli zestawiono: wydajność ujęć (wyłącznie studnie podstawowe), zapotrzebowanie wody po uwzględnieniu kierunkowej ilości mieszkańców i zaproponowanych w studium standardów wyposażenia mieszkań.

Bilans dotyczy oddzielnie poszczególnych wodociągów zbiorczych.

Lp.	Ujęcie	Zapotrzebowanie wody (m^3/h)	Wydajność istniejących ujęć (m^3/h)	Bilans wody (m^3/h)
1.	Rokity - Bochowo	26,20	61,00	+ 34,80
2.	Czarna Dabówka - Kleszczyniec	27,60	93,00	+ 65,40
3.	Mikorowo – Karwno – Kozy - - Wargowo	16,30	66,70	+ 50,40
4.	Jasień - Łupawsko	15,40	33,00	+ 17,60
5.	Nożyno – Unichowo - Kartkowo	14,20	112,20	+ 98,00

ODPROWADZENIE ŚCIEKÓW

Przewiduje się, że na terenie gminy będą pracowały dwie oczyszczalnie ścieków: w Czarnej Dąbrówce i Jesieniu.

Oczyszczalnia w Czarnej Dąbrówce

W roku 2002 do oczyszczalni w Czarnej Dąbrówce będą doprowadzane ścieki z Podkomorzyc.

W następnych latach przewiduje się doprowadzenie z następujących miejscowości:

Karwno	Dęby
Mikorowo	Rokitki
Kozy	Bochówko
Kleszczyniec	Bochowo
Nożyno	Rokiciny
Nożynko	Rokity
Unichowo	Mydlita
Kartkowo	Zawiaty
Jerzkowice	Otnoga

Oczyszczalnia będzie rozbudowana do przepustowości 300 m³ / d.

W przypadku ilości ścieków dowożonych do 10 % - oczyszczalnia będzie miała przepustowość 500 m³ / dobę.

W II etapie będą dobudowane następujące urządzenia:

1. komora niedotleniona 1 szt.
2. komora tlenowa 2 szt.
3. osadnik wtórny 2 szt.
4. dmuchawy 2 szt.
5. poletka osadowe 14 kwater

Ilość ścieków przewidziana do włączenia do oczyszczalni wynosi 762 m³ / d.

Rozbudowa oczyszczalni o kolejne 262 m³ / d będzie wymagała dodatkowej komory denitryfikacji i defosfatacji. Oczyszczalnia ścieków będzie przystosowana do odbioru ścieków dowożonych z terenów nieskanalizowanych gminy (ok. 10 % wszystkich ścieków z terenu gminy).

Oczyszczalnia winna być wyposażona również w linię technologiczną do przeróbki osadów ściekowych z oczyszczalni w Jasieniu.

Oczyszczalnia w Jasieniu

Będą tu doprowadzone ścieki z miejscowości Jasień, Ceromin i Łupawsko oraz z ośrodków turystycznych z Marynarki Wojennej w Łupawsku, O.W. "Wrzos" w Łupawsku, O.W. Ceromin, i pola namiotowego w Łupawsku.

Docelowa przepustowość oczyszczalni będzie w sezonie równa 106 m³/d oraz 65 m³/d poza sezonem.

Sposoby utylizacji ścieków w budownictwie rozproszonym.

Znaczne obszary gminy Czarna Dąbrówka charakteryzują się budownictwem rozproszonym.

Istnieją tutaj dwie możliwości rozwiązania problemu odprowadzania ścieków:

- system lokalny,
- system zbiorczy.

System lokalny pozwala oczyszczać ścieki w miejscu ich powstawania.

Oczyszczone ścieki są tu odprowadzane do gruntu albo lokalnych cieków naturalnych lub sztucznych. Systemy te nie wymagają rozbudowanej sieci kanalizacyjnej. Przy oczyszczaniu ścieków wykorzystuje się naturalne procesy zachodzące w przyrodzie, na przykład w środowisku glebowym czy w biotopach bagiennych lub jeziornych.

Zintensyfikowane procesy biodegradacji zanieczyszczeń (rozkładu) mogą również zachodzić w szczelnych zbiornikach zminiaturyzowanych biologicznych oczyszczalni ścieków, z osadem czynnym lub złożem biologicznym.

Następnie ścieki podlegają drenażowi rozsączającemu z układem drenów (sączków) ułożonych minimum 0,6 m pod powierzchnią terenu. Jego zadaniem jest równomierne rozprowadzenie w gruncie niewielkich ilości ścieków, wstępnie podczyszczonych w osadnikach, w celu ich dalszego biologicznego oczyszczania w środowisku glebowym, lub ścieków oczyszczonych biologicznie w różnego rodzaju oczyszczalniach przydomowych.

Innym sposobem odbioru i transportu ścieków w budownictwie rozproszonym jest system kanalizacji ciśnieniowej PRESSKAN oparty na przydomowych szczelnych studzienkach pompowych wyposażonych w pompę objętościową (ślimakową) z automatycznym sterowaniem. Do tych studzienek można przyłączyć grawitacyjnie od 1 do 8 domków jed-

norodzinnych. W istniejącej zabudowie jako studzienki wykorzystuje się istniejące zbiorniki bezodpływowe, tzw. "szamba".

Pompa rozdrabnia i podaje ścieki przewodami ciśnieniowymi o małych średnicach do przewodu zbiorczego i dalej, aż do kolektora lub bezpośrednio do oczyszczalni. W tym systemie transport ścieków jest możliwy nawet na odległość 5 ÷ 8 km (i dalej - przy sprzyjających warunkach terenowych) przy deniwelacji terenu do 60 m.

Przewody układane są na głębokości poniżej strefy przemarzania równoległe do terenu, bez konieczności zachowania spadków. System ciśnieniowy daje możliwość dużej dowolności przy wyborze trasy - umożliwia dowolne omijanie przeszkód. Na skrzyżowaniach z trasami komunikacyjnymi wykorzystuje się technologię wiercenia bez naruszania nawierzchni.

Główny element systemu stanowi pompa charakteryzująca się wieloma zaletami: bardzo dobrymi parametrami technicznymi, niskimi nakładami eksploatacyjnymi i prostotą w obsłudze i naprawach. Uzupełnieniem pompy jest automatyka sterująca tak dopracowana, że system w eksploatacji prawie nie wymaga obsługi.

Wygodną w korzystaniu z systemu kanalizacji ciśnieniowej jest brak konieczności płukania, czyszczenia, czy przedmuchiwania rurociągów, co zapewnia efekt samooczyszczenia gwarantowany w systemie.

Szczególnie korzystne wyniki daje zastosowanie tego systemu na terenach:

- równinnych i górskich,
- o wysokim poziomie wód gruntowych,
- rozproszonej zabudowie.

Niedopuszczalnym jest rozsączkowanie ścieków na terenie G.Z. W.P. Nr 115 i 117 oraz ich otulinie. Jak również na terenie Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi" i jego otulinie.

CIEPŁOWNICTWO

Perspektywicznie należy zapewnić odbiorcom możliwość wyboru nośnika energii z preferencją paliw przyjaznych dla środowiska.

Należy dążyć do stopniowego eliminowania paliw kopalnianych tj. węgla i koksu.

Korzystając z faktu, że gmina jest wyjątkowo obfitująca w lasy (52 %) należy stosować w możliwie szerokim zakresie drewno i jego i jego odpadów, jako paliwa odnawialnego o niższej od węgla emisji szkodliwych substancji.

Na terenie gminy są również duże możliwości pozyskiwania drewna opałowego pochodzącego z zabiegów pielęgnacyjnych upraw leśnych.

Ten rodzaj paliwa wymaga specjalnych kotłów. Kotły takie już są w kraju produkowane.

Ważnym elementem jest przeprowadzona w możliwie szerokim zakresie termomodernizacja budynków, poprzez poprawę współczynnika izolacyjności ścian zewnętrznych, stropów i wymianę okien.

Niezależnie od tego należy podjąć termomodernizację urządzeń grzewczych na wysokosprawne (80 %) do spalania drewna i odpadów postolarskich.

Istnieją również możliwości do pozyskiwania energii wiatrowej oraz z kolektorów słonecznych.

Energia słoneczna jest możliwa do pozyskiwania w okresie od kwietnia do września do wykorzystania przy przygotowaniu ciepłej wody i do suszenia ziarna przez rolników.

Bardzo efektywnie można wykorzystać energię elektryczną stosując pompy ciepłe.

Należy dążyć, by dla nowopowstających obiektów były stosowane niskoemisyjne źródła ciepła.

Obszar zmiany Studium dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy

Ze względu na rozproszony charakter zabudowy przewiduje się utrzymanie sposobu zaopatrywania w ciepło ze źródeł lokalnych. Zaleca się wykorzystywanie biomasy drzewnej lub słomianej o odpowiednio niskim stopniu wilgotności oraz energii słonecznej.

ENERGETYKA ELEKTRYCZNA

Aby zapewnić niezawodność i skuteczność systemów energetycznych, zwłaszcza w okresach zagrożeń należy dążyć do:

- lokalizowania ośrodków dyspozycji mocy i innych ważnych urządzeń sieciowych w odległości bezpiecznej od obiektów o ważnym znaczeniu gospodarczym i strategicznym,
- rozbudowy sieci energetycznej w sposób umożliwiający wielokierunkowe zasilanie w energię elektryczną,
- rozwijania lokalnych, w tym indywidualnych i niekonwencjonalnych źródeł energii elektrycznej.

Obszar zmiany Studium dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy

W zakresie polityki zaopatrzenia w energię elektryczną należy dopuszczać indywidualne źródła energii równoległe z sieciowymi. Ze względu na fakt, iż niemal każde powszechnie dostępne źródło indywidualne nie zapewnia samowystarczalności, należy utrzymać obowiązek przyłączenia się do sieci dla nowej zabudowy.

ZAOPATRZENIE W GAZ

Na północ od gminy przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN 200; PN 6,3 MPa relacji Lębork – Sopieszyno.

Przez teren gminy Bytów i Parchowo przebiega gazociąg w/ciś. DN 200; PN 6,3 MPa relacji Pszczółki – Łubiana – Bytów.

Planowana jest kontynuacja tego gazociągu na trasie Bytów – Słupsk.

Istnieje zatem możliwość gazyfikacji gminy z projektowanego gazociągu Bytów – Słupsk. Upřednio należy opracować program gazyfikacji gminy.

Jednak zgodnie z Ustawą Prawo Energetyczne gazyfikacja prowadzona jest w przypadku, gdy istnieją techniczne i ekonomiczne warunki dostarczania paliwa gazowego.

Gaz jest w pełni zalecanym, czystym ekologicznie, wygodnym, tanim i przyszłościowym nośnikiem energii, możliwym do zastosowania, do ogrzewania, jak przygotowania posiłków i ciepłej wody.

Użytkowanie gazu jest bardzo wygodne i ekonomiczne, gdyż doskonale poddaje się regulacjom automatyki.

Obszar zmiany Studium dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy

W zakresie polityki zaopatrywania w paliwo gazowe należy uwzględnić możliwość rozbudowy sieci gazowej w przyszłości.

TELEKOMUNIKACJA

Celem uodpornienia łączności przewodowej wykonuje się sukcesywną wymianę linii napowietrznych na kable ziemne oraz dąży się do wyboru bezpiecznej trasy, jak też dubluje z innymi środkami łączności.

MAŁA ENERGETYKA

- między jeziorem Obrowo Duże i jeziorem Jasień, między miejscowościami Jasień i Soszyce istnieje możliwość wykorzystania kilkumetrowego spiętrzenia przepływającej wody,
- w miejscowości Otnoga na dopływie do Łupawy jest zabytkowy młyn, jest tam ewentualna możliwość wykorzystania energii, pod warunkiem, że nie nastąpi kolizja z ww. Młynem.

ODPADY KOMUNALNE

Gmina posiada bardzo dobrze opracowany "Program gospodarki stałymi odpadami komunalnymi na terenie gminy Czarna Dąbrówka", który definiuje wszelkie szczegóły związane z gospodarką odpadami.

Obszar zmiany Studium dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy
Zgodnie z „Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018” odpady komunalne z obszaru objętego opracowaniem będą wysyłane do zakładów przetwarzania odpadów w Chlewnicy lub Czarnówku.

GOSPODARKA WODAMI OPADOWYMI

W planach miejscowych dla terenów położonych bezpośrednio przy obiektach melioracji wodnych, należy zapewnić możliwość dostępu do obsługi tych urządzeń.

Mianowicie, należy pozostawić wzdłuż cieków pasy o szerokości około 8 m jako tereny niezabudowane. Teren ten winien pozostać nie ogrodzony i niezadrzewiony. Wody opadowe pochodzące z terenów przemysłowych, ulic i parkingów oraz obszarów zabudowanych, przed ich odprowadzeniem do cieków wodnych lub kanalizacji winne być oczyszczone w stopniu przewidzianym przepisami szczegółowymi. Przy realizacji zainwestowania należy dążyć do zachowania systemu melioracji i utrzymania nienaruszonych oczek i cieków wodnych.

Obszar zmiany Studium dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy

Zgodnie ze „Wstępną oceną ryzyka powodziowego” opublikowaną w grudniu 2011 r. przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej obszar zmiany studium jest wolny od zagrożenia powodzią.

OBSZARY ROZMIESZCZENIA ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII

Odnawialne źródła (o mocy do 100 kW) dopuszcza się na całym obszarze zmiany studium.

Zgodnie z definicją z Prawa Energetycznego odnawialne źródło energii to źródło wykorzystujące w procesie przetwarzania energię wiatru, promieniowania słonecznego, aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną, fal, prądów i pływów morskich, spadku rzek oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu pochodzącego ze składowisk odpadów, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych.

OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym realizowane będą na całym obszarze gminy w zależności od potrzeb. Do głównych potrzeb gminy Czarna Dąbrówka należą w szczególności:

- zwiększenie dostępności do szeroko pojętej bazy usług,
- modernizacja dróg i realizowanie proekologicznej polityki transportowej i komunikacyjnej,
- harmonijny rozwój systemów zaopatrzenia w wodę oraz systemów unieszkodliwiania ścieków,
- wdrażanie skutecznych systemów gospodarki odpadami,
- proekologiczna modernizacja istniejących obiektów zaopatrzenia w ciepło,
- rozwój niekonwencjonalnych, ekologicznych źródeł energii,
- rozbudowa systemu zaopatrzenia w gaz.

OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

Rozdział ten zawiera omówienie polityki dla obszarów, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1.

KONCEPCJA POLITYKI PRZESTRZENNEJ PAŃSTWA W ODNIESIENIU DO REGIONU GDAŃSKIEGO (POMORSKIEGO), W TYM DO GMINY CZARNA DĄBRÓWKA

Zgodnie z “Koncepcją Polityki Przestrzennego Zagospodarowania Kraju”, opracowaną przez Rządowe Centrum Studiów Strategicznych w 1997 r., w odniesieniu do regionu gdańskiego (nie istniało jeszcze wtedy woj. Pomorskie) przyjęto, że: w strategii równoważenia rozwoju - region gdański powinien kontynuować swoją historyczną misję tworzenia nowego ładu europejskiego poprzez:

- zapewnienie ciągłości funkcjonowania przestrzennych systemów ekologicznych, w tymże szczególnym uwzględnieniem krajobrazu przyrodniczego i kulturowego,
- transformację dotychczasowych warunków życia i gospodarowania, powstrzymującą dalszą degradację,
- tworzenie zdrowych warunków życia ludności stałej i czasowej,
- tworzenie przyjaznych dla środowiska i efektywnych ekonomicznie form gospodarowania.

KONCEPCJA PRZESTRZENNEGO ZAGOSPODAROWANIA KRAJU 2030

KPZK została przyjęta uchwałą Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030) jest najważniejszym krajowym dokumentem strategicznym dotyczącym zagospodarowania przestrzennego kraju. Została opracowana zgodnie z zapisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 27 marca 2003 roku. Zgodnie z wymogami ustawowymi określono także wynikające z KPZK 2030 ustalenia i zalecenia dla przygotowywania planów zagospodarowania przestrzennego województw (pzipw). Cele tego dokumentu odzwierciedla Plan Zagospodarowania Województwa Pomorskiego.

KPZK formułuje cele polityki przestrzennego zagospodarowania kraju:

- Cel 1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności;
- Cel 2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów;
- Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej;
- Cel 4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski;
- Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej kraju na zagrożenia naturalne i utraty bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa;
- Cel 6. Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

W obszarze zmiany Studium skupić się należy na celu 5 KPZK.

Podstawowym problemem funkcjonowania systemu elektroenergetycznego jest niedoinwestowanie krajowej infrastruktury energetycznej. Problem dodatkowo potęguje rozmieszczenie elektrowni. Są one zlokalizowane głównie w południowej oraz centralnej części kraju, co zwiększa znaczenie krajowych sieci przesyłowych dla bezpieczeństwa energetycznego. Stan sieci dystrybucyjnych wpływa także na perspektywy rozwojowe poszczególnych części kraju, np. stanowi jedną z najpoważniejszych barier rozwojowych Polski Północnej. niami ogólnie najbardziej nie doinwestowanymi w zakresie infrastruktury energetycznej (linie przesyłowe elektryczności i gazu) są m.in. Pomorze.

Sektor elektroenergetyczny stoi zatem przed ogromnym wyzwaniem. Oznacza to konieczność intensywnej modernizacji infrastruktury wytwórczej, przesyłowej i dystrybucyjnej oraz konsekwentnego zastępowania starej bazy wytwórczej nowoczesnymi jednostkami, spełniającymi zaostrzone normy środowiskowe.

Kierunki działań

1. Przeciwdziałanie zagrożeniu utraty bezpieczeństwa energetycznego i odpowiednie reagowanie na to zagrożenie działania podejmowane w tej dziedzinie będą mieć wymiar zarówno inwestycyjny, jak i planistyczny. Rozwój infrastruktury energetycznej będzie w perspektywie roku 2030 musiał odpowiedzieć na następujące podstawowe wyzwania: dążenie do redukcji zagrożenia braku płynności zaopatrzenia w ropę naftową i gaz ziemny poprzez działania na rzecz dywersyfikacji źródeł dostaw nośników energii (w sensie technicznym i geopolitycznym) oraz integrację systemów energetycznych (linii przesyłowych, gazociągów i rurociągów) z sieciami krajów sąsiednich dzięki budowie połączeń transgranicznych, ograniczanie emisji CO do poziomu uzgodnionego w ramach Unii Europejskiej poprzez m.in. wspieranie działań inwestycyjnych w różnych skalach przestrzennych (od elektrowni systemowych o zerowym lub niskim poziomie emisji CO₂ po obiekty przydomowe);; przystosowanie sieci elektroenergetycznych do odbioru energii ze

źródeł rozproszonych wykorzystujących OZE (przejęcie nadwyżek mocy z tych źródeł, w tym z planowanych lądowych i morskich farm wiatrowych, będzie wymagać budowy kilkuset kilometrów nowych linii przesyłowych wraz z infrastrukturą towarzyszącą),

- bardziej równomierne rozmieszczenie elektrowni na terenie kraju oraz sieci przesyłowych energii elektrycznej i gazu, która może wymagać rozbudowy w związku z ewentualnym zwiększeniem wydobycia gazu na terenie Polski,
- rozbudowa sieci przesyłowej najwyższych napięć niezbędnej dla przyłączenia nowych źródeł wytwórczych, w tym OZE i wyprowadzenia z nich mocy,
- poprawa efektywności przesyłu, zaopatrzenia i zużycia energii poprzez rozwój inteligentnych sieci przesyłowych (smart grids),
- ochrona złóż kopalin o charakterze strategicznym, nawet jeżeli w najbliższych latach nie przewiduje się ich eksploatacji – dotyczy to zwłaszcza węgla brunatnego i kamiennego oraz gazu ziemnego,
- zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii poprzez budowę nowych mocy, które będą ograniczały straty związane z przesyłem energii oraz zwiększały bezpieczeństwo energetyczne na poziomach: krajowym, regionalnym oraz lokalnym.

“PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO” JAKO WYRAZ POLITYKI PRZESTRZENNEJ SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA - NA OBSZARZE GMINY CZARNA DĄBRÓWKA – NA PODSTAWIE INFORMACJI I WNIOSKÓW ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Wyżej wymieniony plan został uchwalony Uchwałą Nr 639/LXVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dn. 30 września 2002 r.

Uwzględniając relacje między polityką przestrzenną gminy i ich realizacją zawartą w przepisach prawa, w szczególności w ustawie o zagospodarowaniu przestrzennym Zarząd Województwa Pomorskiego przedstawił wnioski z prowadzonych analiz i studiów oraz opracowanych koncepcji, w układzie nawiązującym do problematyki “planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego”:

POŁOŻENIE W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ WOJEWÓDZTWA

- obszar gminy położony jest w granicach dwóch mezoregionów: większość obszaru, część zachodnia i środkowa leżą na terenie Wysoczyzny Polanowskiej, natomiast część wschodnia znajduje się w zasięgu Pojezierza Kaszubskiego,
- gmina położona jest w strefie przejściowej, posiadającej predyspozycje do rozwoju gospodarki leśnej, rybackiej, ekoturystyki oraz innych proekologicznych form gospodarki,

ROLA W SIECI OSADNICZEJ

- w strukturze sieci osadniczej gminy miejscowość Czarna Dąbrówka nadal będzie lokalnym, wiejskim ośrodkiem rozwoju,
- system sieci osadniczej gminy Czarna Dąbrówka tworzą ośrodki wiejskie,

KOMUNIKACJA O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

uwarunkowania

- przez teren gminy przebiega droga wojewódzka nr 211 relacji Nowa Dąbrowa-Puzdrowo, przewidywana do modernizacji na odcinku Stara Dąbrowa-Czarna Dąbrówka wraz z obejściem miejscowości Czarna Dąbrówka; droga wojewódzka nr 212 relacji Osowo Lęborskie - Bytów Zamarte przewidywana do modernizacji; droga wojewódzka nr 210 relacji Ustka - Unichowo przewidywana do modernizacji na odcinku Słupsk-Unichowo,
- północno wschodni fragment terenu gminy położony jest w zasięgu strefy ograniczonej wysokości zabudowy związanej z lotniskiem w Siemirowicach, (obowiązujące strefy ograniczeń to:
 - strefa podejściowa- projektowana zabudowa powyżej 30 m nad poziom terenu wymaga każdorazowo uzgodnień z Szefostwem Infrastruktury WLOP. W pasie po 100 m od osi drogi startowej, z uwagi na bezpieczeństwo startów i lądowań samolotów, wszelka projektowana zabudowa jest niewskazana,
 - strefa przylotniskowa- projektowana zabudowa powyżej 40 m nad poziom terenu, wymaga uzgodnienia z SI WLOP.

kierunki

- modernizacja dróg i realizowanie proekologicznej polityki transportowej (m.in. Poprzez tworzenie systemu komunikacji rowerowej, powiązanej z rozwojem infrastruktury transportowej, w nawiązaniu do korytarza planowanej międzynarodowej pojeziernej trasy rowerowej "Tysiąca Jezior Polski Północnej"; wprowadzanie rozwiązań izolacji sanitarnej i akustycznej przy drogach o dużym natężeniu ruchu),

INFRASTRUKTURA TECHNICZNA O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

uwarunkowania

- przez teren gminy przebiega kabel telekomunikacyjny dalekosiężny, związany z korytarzem drogi DW 210,
- planowany jest przebieg gazociągu wysokiego ciśnienia wraz ze stacją redukcyjno – pomiarową I stopnia gazu w rejonie Karwna,

kierunki

- harmonijny rozwój systemów zaopatrzenia w wodę oraz systemów unieszkodliwiania ścieków, wdrażanie skutecznych systemów gospodarki odpadami, proekologiczna modernizacja istniejących obiektów zaopatrzenia w ciepło, rozwój niekonwencjonalnych, ekologicznych źródeł energii, rozbudowa systemu zaopatrzenia w gaz,

OCHRONA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

uwarunkowania

- teren gminy znajduje się w obszarze występowania cennych zespołów ruralistycznych i wartościowej zabudowy,
- na obszarze gminy występują cenne stanowiska archeologiczne, objęte strefami względnej i bezwzględnej ochrony konserwatorskiej (w rejonie Karwna, Mikorowa, Podkomorzyc),

kierunki

- zachowanie i wspieranie rewitalizacji zabytkowych obiektów i obszarów, obejmowanie ochroną prawną najbardziej cennych elementów dziedzictwa kulturowego, pielęgnowanie walorów krajobrazów historycznych (Kaszuby), turystyczną promocję i udostępnianie obszarów i obiektów cennych kulturowo, wypracowywanie skutecznych metod pozyskiwania użytkowników obiektów zabytkowych w celu ich turystycznego wykorzystania, popularyzację szlaków turystycznych, nawiązujących do tematyki kulturowej,

OCHRONA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

uwarunkowania

- według opracowywanego obecnie projektu sieci NATURA 2000 teren gminy należy do regionów bardzo atrakcyjnych i cennych przyrodniczo, gdzie występuje wiele naturalnych i półnaturalnych siedlisk dzikiej fauny i flory,
- południowa część gminy obecnie objęta jest ochroną prawną- znajduje się w zasięgu Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi" i fragmentu jego otuliny,
- teren gminy położony jest w zasięgu zlewni Słupi, zlewni Łupawy oraz zlewni Łeby
- północno - zachodni fragment terenu gminy rozciąga się w obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 115, południowa część terenu leży w zasięgu GZWP Nr 117, wstępnie wydzielonych i wskazanych do ochrony,
- w granicach gminy udokumentowano złoża kopaliny pospolitej- kruszywa naturalnego: "Kozin", "Kozin II", "Dęby" i "Jasień",

kierunki

- promowanie i wdrażanie proekologicznych zasad zagospodarowania na terenach o wysokiej różnorodności przyrodniczej, ochrona, minimalizacja dewastacji zasobów przyrodniczych, przywracanie, dążenie do równowagi przyrodniczej na terenach zdewastowanych, zdegradowanych, odpowiednie przygotowanie zespołów i obiektów przyrodniczych do pełnienia funkcji turystyczno - wypoczynkowej oraz innych przewidywanych funkcji, inwentaryzacja zasobów przyrodniczych gminy, edukacja ekologiczna społeczeństwa,
- główne kierunki w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód to: poprawa jakości użytkowej i ekologicznej wszystkich wód powierzchniowych, ustanowienie obszarów ochronnych dla GZWP i wprowadzenie odpowiednich ograniczeń w użytkowaniu terenów w zasięgu Zbiorników, realizacja programu zalesień w dostosowaniu do potrzeb ochrony zasobów wodnych, badanie monitoringowe wód powierzchniowych i podziemnych,

- w zakresie leśnictwa należy wzmocnić odporność biologiczną i przywrócić równowagę ekologiczną ekosystemom leśnym na gruntach porolnych, dostosować lasy do potrzeb turystyki i rekreacji,

ZADANIA SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA

- do terenu gminy Czarna Dąbrówka odnoszą się działania dotyczące poprawy infrastruktury komunalnej obszarów wiejskich województwa, do których zalicza się gmina.

Obszar zmiany Studium dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy

Na terenie gminy Czarna Dąbrówka nie ma inwestycji Samorządu Województwa Pomorskiego. Programy, o których mowa w w Tomie I Studium w rozdziale zatytułowanym: "Uwarunkowania wynikające z położenia obszaru zmiany Studium w regionie, w tym z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych", na stronie 15j w pkt.15, zostały uchylone.

W dniu 25.11.2013 r. Sejmik Województwa Pomorskiego uchylił:

- Program Małej Retencji Województwa Pomorskiego do roku 2015 (uchwała nr 752/XXXV/13 uchylająca uchwałę w sprawie przyjęcia Programu Małej Retencji Województwa Pomorskiego do roku 2015),
- Program Udrażniania Rzek Województwa Pomorskiego (uchwała nr 751/XXXV/13 uchylająca uchwałę w sprawie przyjęcia Programu Udrażniania Rzek Województwa Pomorskiego),
- Program rozwoju dróg wodnych Deltę Wisły i Zalewu Wiślanego - Pętla Żuławska Międzynarodowa Droga Wodna E-70 (uchwała nr 745/XXXV/13 uchylająca uchwałę w sprawie uchwalenia Programu rozwoju dróg wodnych Deltę Wisły i Zalewu Wiślanego - Pętla Żuławska Międzynarodowa Droga Wodna E-70).

Pozostałe programy utraciły swoją ważność.

OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

Rozdział ten zawiera omówienie polityki dla obszarów, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2.000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej.

~~Na terenie Gminy Czarna Dąbrówka nie wyznacza się obszarów dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.~~

wyznacza się obszar, dla którego będzie obowiązkowe sporządzenie zmiany miejscowego zagospodarowania przestrzennego na podstawie ustawy "Prawo geologiczne i górnicze" w celu realizacji ustalonych niniejszą zmianą Studium kierunków zagospodarowania.

OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Rozdział ten zawiera omówienie polityki dla obszarów, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

WSKAZANIA OGÓLNE

Obszary, dla których Gmina Czarna Dąbrówka zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego pokrywają się z terenami rozwojowymi. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego winny być również sporządzane dla inwestycji o szczególnym charakterze, lokalizowanych poza terenami rozwojowymi, opisanych w rozdziale ***Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy.***

Wyodrębnianie granic opracowania planów dla terenów rozwojowych będzie oparte na opisanej poniżej zasadzie *sukcesywności zagospodarowania*, która pozwoli na spójne przygotowanie poszczególnych terenów na cele inwestycyjne.

SUKCESYWNOŚĆ ZAGOSPODAROWYWANIA:

- 1) zaleca się dzielenie obszarów rozwojowych na fragmenty pozwalające na prowadzone w sposób etapowy, spójne zagospodarowanie terenu, zapewniające skoordynowany rozwój zabudowy i wykonanie infrastruktury technicznej i komunikacyjnej,
- 2) każdy etap poprzedzony będzie sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,

- 3) wyznaczanie terenów etapowego zainwestowania obszarów rozwojowych winno być oparte o ocenę dostępności do infrastruktury i obsługi komunikacyjnej, zaczynając od terenów już uzbrojonych, następnie przeznaczając na zainwestowanie tereny w bezpośrednim sąsiedztwie uzbrojonych obszarów istniejącej zabudowy, w dalszej kolejności tereny w sąsiedztwie dróg i terenów już zabudowanych, do których doprowadzenie infrastruktury jest możliwe w przewidywanej perspektywie zagospodarowania przedmiotowego terenu,
- 4) każdorazowo wielkość etapu, czyli określenie zakresu sporządzanego planu, uzależniona będzie od popytu inwestycyjnego oraz możliwości rozwoju infrastruktury technicznej przez gminę lub innych gestorów mediów – kryteria oceny powyższych warunków będą wynikały z analizy, o której mowa w Art. 14. ust. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, mówiącej, że *Przed podjęciem uchwały, o której mowa w ust. 1, wójt, burmistrz albo prezydent miasta wykonuje analizy dotyczące zasadności przystąpienia do sporządzenia planu i stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań z ustaleniami studium, przygotowuje materiały geodezyjne do opracowania planu oraz ustala niezbędny zakres prac planistycznych,*
- 5) terminy dopuszczania terenów do zainwestowania będą zgodne z etapowaniem rozwoju infrastruktury technicznej i możliwościami budżetowymi właściwych organów administracji publicznej – ostateczną decyzją będzie uchwała Rady Gminy, rozstrzygająca, na podstawie *analizy skutków finansowych sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z Art. 20 ust. 1., o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych;*
- 6) zgodnie z powyższym uchwała zatwierdzająca miejscowy plan dla każdego z etapów określi również harmonogram przygotowania infrastruktury niezbędnej do jego późniejszej realizacji.

Obszar gminy w 100% pokryty jest miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

ZASADY SPORZĄDZANIA MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Ze względu na niemożliwość do określenia skalę popytu na tereny pod zabudowę, przyjmuje się następujące zasady sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

1. Najbardziej znacząca dla zagospodarowania przestrzennego jest wytrasowanie dwóch obwodnic w miejscowości Czarna Dąbrówka – na DW 211 i DW 212. W celu ustalenia dokładnej lokalizacji przebiegu obwodnic, ich skrzyżowań i zarezerwowania niezbędnych terenów, konieczne jest wykonanie koncepcji tych dróg.

W/w koncepcja będzie niezbędna przy ewentualnym opracowaniu miejscowego planu zagospodarowania obszaru miejscowości Czarna Dąbrówka, gdy zaistnieją odpowiednie warunki ekonomiczne i techniczne, które pozwoli zarezerwować odpowiednie tereny na przeprowadzenie obwodnic, oraz określić funkcje dotąd niezainwestowanych jak i uporządkować przestrzennie tereny już zainwestowane.

2. Istotną realizacją o znaczeniu ponadregionalnym jest modernizacja dróg: DW 211 na odcinku Stara Dąbrowa – Czarna Dąbrówka, DW 212 , DW 210 na odcinku Słupsk – Unichowo. Konieczne jest wykonanie koncepcji modernizacji tych dróg, jako niezbędna przygotowanie do zmiany niektórych miejscowych planów, których być może wykonanie stanie się konieczne na niektórych odcinkach w/w dróg z uwagi na rozwiązania projektowe fazy koncepcyjnej.
3. Proponuje się sporządzenie planu rewitalizacji terenu i obiektów historycznych założeń dworsko – parkowych na terenie całej gminy.
4. Brak ładu przestrzennego na terenach lokalizacji dawnych PGR- ów w tym obiektów mieszkalnych wielorodzinnych szczególnie zdewastowanych wymaga objęcia programem rehabilitacji i przekształceń.
5. Otwarcie inwestycji na obszarach rozwojowych wsi, wiążące się z koniecznością wyłączenia produkcji rolnej, będzie wymagało sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Zakres opracowań określony zostanie na podstawie przewidywanego popytu inwestycyjnego. W tym celu sugeruje się opracowanie koncepcji kształtowania układu ruralistycznego wsi.
6. W koncepcjach zagospodarowania dla w/w tematów należy uwzględnić aktualny stan własności gruntów i wnioski właścicieli. Koncepcje te powinny być opracowywane na rzecz Zarządu Gminy i pod jego nadzorem, przez uprawnionych urbanistów a następnie zaopiniowane przez odpowiednie organy opiniujące, aby na ich podstawie można było przedstawić Radzie Gminy projekt uchwały o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
7. Na obszarze gminy miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego należy opracowywać sukcesywnie, w zależności od potrzeb i zgodnie z ustaleniami niniejszego studium. Tereny rozwojowe będą dopuszczane do zainwestowania etapowo, w oparciu o zasadę *sukcesywności zagospodarowania*, która pozwoli na spójne przygotowanie poszczególnych terenów na cele inwestycyjne.

KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

OBSZARY ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

OBSZARY ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ W TYM WYŁĄCZONE Z ZABUDOWY

Na obszarze gminy Czarna Dąbrówka zakłada się rozwój gospodarki rolnej, szczególnie na terenach predysponowanych dla rozwoju gospodarstw rolnych wielkoobszarowych. Pożądane jest powiązanie produkcji rolnej z przetwórstwem i zakładami produkcyjnymi. Terenem predysponowanym dla lokalizacji zakładów przetwórstwa płodów rolnych jest obszar położony na wschód od Jerzkowic, oraz terenów położonych wzdłuż drogi Czarna Dąbrówka – Jerzkowice. Zalecane jest wtórne wykorzystanie terenów i obiektów dawnych PGR – ów pod cele produkcyjno – przetwórcze o funkcji rolniczej.

Pełniejszy rozwój rolnictwa wiąże się z jego dalszym procesem restrukturyzacji i prywatyzacji polegającym m.in. na powiększaniu istniejących gospodarstw, organizowaniu rolnictwa ekologicznego, rozbudowy nowych usług (m.in. agroturyzm) w oparciu o własne gospodarstwo.

Istotnym byłoby ściślejsze **powiązanie cyklu produkcyjnego z procesem przetwórczym** produktów rolnych w miejscu ich występowania, a także rozwój szeroko-pojętych usług towarzyszących.

Warunki prowadzenia produkcji i przetwórstwa metodami ekologicznymi

Produkcja rolna w ekologicznym gospodarstwie rolnym jest prowadzona zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, aktywizuje przyrodnicze mechanizmy produkcji rolnej

poprzez stosowanie naturalnych środków produkcji oraz zapewnia trwałą żyzność gleby, zdrowotność roślin i zwierząt. W szczególności produkcja ta polega na stosowaniu:

- 1) płodozmianu i innych naturalnych metod utrzymywania lub podwyższania biologicznej aktywności i żyzności gleby,
- 2) nawozów organicznych, środków ochrony roślin i środków żywienia zwierząt uzyskiwanych inaczej niż w drodze przemysłowej syntezy chemicznej,
- 3) materiału siewnego oraz rozmnożeniowego otrzymywanego z roślin, które co najmniej przez jedno pokolenie, a w przypadku roślin wieloletnich co najmniej przez dwa sezony wegetacyjne, były uprawiane z zachowaniem warunków, o których mowa w pkt 1 i 2,
- 4) doboru gatunków i odmian roślin oraz gatunków i ras zwierząt, uwzględniającego ich naturalną odporność na choroby, w szczególności wykorzystującego populacje i rasy miejscowe.

Ekologiczne gospodarstwo rolne spełnia następujące warunki:

- 1) na jego terenie nie występują przekroczenia dopuszczalnych stężeń szkodliwych substancji zanieczyszczających powietrze, glebę i wodę,
- 2) w całości gospodarstwa prowadzi się produkcję metodami ekologicznymi.

Tak definiowanego rolnictwa ekologicznego nie należy utożsamiać z powrotem do starych – tradycyjnych metod. System produkcji oparty jest na wykorzystaniu wiedzy z zakresu funkcjonowania całych ekosystemów. Daje to możliwość tworzenia nowych miejsc pracy dla ludności wsi (specjalne przetwórstwo, obsługa rolnictwa, handel żywnością ekologiczną, edukacja, doradztwo).

Ekologiczna produkcja rolnicza to głównie zboża, warzywa, owoce.

ekologiczne gospodarstwo rolne - gospodarstwo rolne, w którym produkcja rolna prowadzona jest metodami ekologicznymi,

producent - osobę fizyczną lub osobę prawną produkującą, przetwarzającą lub wprowadzającą do obrotu produkty rolnictwa ekologicznego,

produkt rolnictwa ekologicznego - płody rolne nieprzetworzone oraz produkty z nich powstałe, w tym także zwierzęta oraz produkty i przetwory pochodzenia zwierzęcego, które zostały wyprodukowane metodami ekologicznymi,

produkcja prowadzona metodami ekologicznymi - sposób uzyskania produktu rolnictwa ekologicznego, w którym zastosowano w możliwie największym stopniu naturalne metody produkcji, nienaruszające równowagi przyrodniczej,

Gleby klasy III i IV (pochodzenia mineralnego), gleby pochodzenia organicznego, torfowiska i oczka wodne podlegają ochronie i nie jest wskazane, aby były przeznaczone pod zainwestowanie (możliwość inwestowania na tych glebach wyłącznie w uzasadnionych przypadkach i to za zgodą odpowiednich organów).

Ustawa "o ochronie gruntów rolnych i leśnych" ustala zasady na podstawie których możliwe jest zagospodarowanie terenów rolnych. W obszarze zmiany Studium dla strefy związanej z lokalizacją elektrowni wiatrowych ustalono ograniczenia w lokalizacji zabudowy na terenach rolnych (str.24) Tomu II Studium.

OBSZARY LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

W celu zwiększenia lesistości obszaru gminy Czarna Dąbrówka proponuje się powiększenie obszarów lasów (dolesienia) na terenach spełniających niektóre z poniższych warunków :

- są gruntami położonymi na stoku o średnim nachyleniu powyżej 15%,
- są gruntami o niskich klasach bonitacyjnych (V i VI),
- są gruntami czasowo zalewanymi,
- są gruntami zdegradowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych lub leśnych.

Propozycje te wynikają ze zgłoszonych wniosków indywidualnych właścicieli terenu. Przeanalizowane pod kątem ich zgodności z w/wymienionymi warunkami.

Zalesienia proponuje się także jako uzupełnienie korytarzy ekologicznych, w których to właśnie lasy odgrywają bardzo duże znaczenie.

Studium dopuszcza inne dolesienia, pod warunkiem spełnienia przez nie warunków Ustawy z dnia 8 czerwca 2001 roku o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia.

Korzystne dla rozwoju funkcji turystyki i rekreacji w gminie jest wykorzystanie dla celów turystycznych i rekreacyjnych leśniczówek i innych obiektów położonych na terenach leśnych.

OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

Obszary takie zgodnie z informacją właściwych organów, jak również danymi do uwarunkowań na terenie Gminy Czarna Dąbrówka nie występują.

Obszar zmiany Studium dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy

Zgodnie ze „Wstępną oceną ryzyka powodziowego” opublikowaną w grudniu 2011 r. przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej do chwili obecnej w obszarze zmian studium jak i w gminie Czarna Dąbrówka nie wyznaczono obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, w tym obszarów na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi.

Nie występują również obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.

OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY

Dnia 16 kwietnia 1996r. Urząd Wojewódzki w Słupsku wydał decyzję Nr 701/96 (UW w Słupsku- OS-II-1-7512/24/95/96) udzielającą koncesji przedsiębiorcy na wydobywanie kopaliny pospolitej, kruszywa naturalnego ze złoża „Kozin II”, występującego na części działki nr 1/9 obrębu Kozy. W powyższej decyzji ustanowiono granice obszaru i terenu górniczego, które się pokrywają. Koncesja udzielona została do dnia 31 grudnia 2025 roku.

Dnia 17.05.1996r. obszar górniczy „Kozin II” został wpisany do rejestru obszarów górniczych.

Na skutek eksploatacji złoża należy się liczyć z oddziaływaniem na środowisko przyrodnicze i otoczenie. Uciążliwości będą związane z procesem eksploatacyjny i transportem kruszywa.

OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie Gminy Czarna Dąbrówka nie występują obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych, tak więc nie ma terenów, dla których obowiązywałyby ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271).

OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI

TERENY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ I REHABILITACJI

Do obszarów wymagających przekształceń i rehabilitacji należą tereny:

- dawnych PGR-ów wraz z zabudowaniami,
- tereny oraz budynki dawnych założeń dworskich i pałacowych,
- tereny historycznych parków założeń dworskich i pałacowych,
- tereny poprodukcyjne.

GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Na obszarze gminy Czarna Dąbrówka nie występują tereny zamknięte.

INNE OBSZARY PROBLEMOWE, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE.

Przez *obszar problemowy* należy rozumieć obszar szczególnego zjawiska z zakresu gospodarki przestrzennej lub występowania konfliktów przestrzennych wskazany w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lub określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Obszar zmiany Studium dla działek nr 1/20 i 1/21 w obrębie ewidencyjnym Kozy

Plan Zagospodarowania Województwa Pomorskiego zakwalifikował Gminę Czarna Dąbrówka jako obszar problemowy do Obszarów wiejskich strukturalnie słabych, dla których wprowadzono następujące ustalenia.

- Przy modernizacji istniejących i budowie nowych urządzeń uzdatniania wody i unieszkodliwiania ścieków planować rezerwy na przyłączenie nowych odbiorców.
- Zachowanie istniejącej sieci placówek oświaty i kultury, jako o środków kulturotwórczych i integrujących społeczności lokalne.
- Kreacji placów, skwerów i parków we wsiach i miejscowościach wiejskich w przestrzeń publiczną stanowiącą pozytywne wzorce zagospodarowania i umożliwiające integrację mieszkańców.
- Objęcie ochroną elementów tradycyjnego gospodarowania rolniczego: zadrzewienia śródpolne, oczka wodne i w miarę możliwości inne elementy przestrzeni rolniczej, stanowiące ostoję dla zagrożonych gatunków.

OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE*

W obszarze zmiany Studium nie wyznacza się obszaru funkcjonalnego o znaczeniu lokalnym.

*(Nowe brzmienie pkt 16 w ust. 2 w art. 10 weszło w życie z dn. 25.09.2014 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 379))

BIBLIOGRAFIA I MATERIAŁY WYJŚCIOWE

BIBLIOGRAFIA

1. "Strategia rozwoju społeczno – gospodarczego gminy Czarna Dąbrówka"
2. "Materiały do monografii przyrodniczej regionu gdańskiego" tom V, Wojewódzka Komisja Ochrony Przyrody w Gdańsku, Wojewódzki Konserwator Przyrody w Gdańsku, praca zbiorowa, Wydawnictwo Gdańskie, Gdańsk 2001
3. Weryfikacja bilansu zasobów złóż surowców pospolitych Województwa Słupskiego, 1995, MOŚZNi, Zespół Badań i Ochrony Środowiska EKOKOWREM, Wrocław
4. Kistowski M., Katalog indywidualnych form przyrody województwa pomorskiego [w:] Suplement do tomu V, Rocznik Fizycznogeograficzny Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2000
5. Opracowanie ekofizjograficzne do Planu zagospodarowania przestrzennego woj. pomorskiego, (red.) J. T. Czochoński, Pomorskie Studia Regionalne, Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego, Gdańsk 2001
6. Projekt prac hydrogeologicznych i geologicznych zasobów dyspozycyjnych zlewni Słupi w dowiązaniu do wód podziemnych do udokumentowanych zasobów ekspozycyjnych wód podziemnych w jej dolnym biegu, Biuro Studiów i Badań Hydrogeologicznych i Geofizycznych w Warszawie, Oddział w Poznaniu, Poznań 1998
7. Studium Zagospodarowania Przestrzennego województwa Słupskiego, Wstępna Koncepcja Równoważenia Rozwoju Województwa, Wojewódzki Biuro Planowania Przestrzennego, Słupsk, 1997
8. Podział hydrograficzny Polski, Część II, IMGiW, Warszawa, 1980
9. Rekowska J., Szadkowska – Izydorek m., Wojcieszek H., Koncepcja Systemu Obszarów Chronionych regionu słupskiego, Słupsk, 1999
10. Raport o stanie środowiska woj. pomorskiego w 1999 roku, IOŚ, WIOŚ, Gdańsk 2000
11. Raport o stanie środowiska woj. pomorskiego, IOŚ, WIOŚ, Gdańsk, 1999
12. Weryfikacja bilansu zasobów złóż surowców pospolitych woj. słupskiego, MOŚZNiL, Zespół Badań i Ochrony Środowiska EKOWREM, Sp. z o.o, Wrocław 1995
13. Jurys L. Inwentaryzacja kopalin, Przedsiębiorstwo Geologiczne w Warszawie, Zakład w Gdańsku, Gdańsk 1981
14. Jurys L., Stan gospodarki złóżami surowców mineralnych stałych i woj. Słupskie, Przedsiębiorstwo Geologiczne w Warszawie, Zakład w Gdańsku, Gdańsk 1986
15. Waloryzacja Przyrodnicza Nadleśnictwa Cewice, 1998r, Nadleśnicwo Cewice
16. "Ekofestyn – Rolnicy ekologiczni u Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej", 5 października 2001 roku, Regionalne Centrum Doradztwa, Rozwoju Rolnictwa i Obszarów Wiejskich
17. "Plan okolic – informator turystyczny – Czarna Dąbrówka" , GOK, OiT w Czarnej Dąbrówce
18. "Ścieżka przyrodnicza szlakiem pięciu jezior", Park Krajobrazowy "Dolina Słupi".
19. Publikacje statystyczne 1992 – 2001 r.,
20. Strategia rozwoju województwa pomorskiego,
21. Raport o stanie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego,
22. Opracowanie ekofizjograficzne.